

Torsdag, den 8. maj 2008

43. fremhæver den altafgørende rolle, som Parlamentet og den amerikanske Kongres spiller ved at støtte disse positive impulser, og understreger, at kun lovgiverne kan fjerne ikke-toldmæssige hindringer; foreslår, at der afholdes en velforberedt årlig drøftelse om status for emner, der diskuteres i Det Transatlantiske Økonomiske Råd, samt om dets struktur;

44. opfordrer derfor EU's og USA's ledere og Det Transatlantiske Økonomiske Råds medformænd til at tage hensyn til den altafgørende rolle, som lovgiverne spiller med hensyn til opnåelse af et langsigtet positivt udfald af processen, og opfordrer dem indtrængende til i fuld udstrækning og direkte at inddrage repræsentanter for den transatlantiske dialog mellem lovgivere i Det Transatlantiske Økonomiske Råds arbejde; anerkender samtidig den betydning, som virksomheder og forbrugersammenslutninger har, når de stiller deres overvejelser og ekspertise til rådighed for Det Transatlantiske Økonomiske Råds arbejde; mener imidlertid, at deres rådgivende rolle skal adskilles fra den amerikanske Kongres og Parlamentets lovgivende rolle;

45. tager til efterretning, at der er blevet nedsat en gruppe rådgivere, der består af repræsentanter for den transatlantiske dialog mellem lovgivere, den transatlantiske forretningsdialog og den transatlantiske forbrugersdialog; roser lovgivernes og aktørernes bidrag til det positive udfald af det første møde i Det Transatlantiske Økonomiske Råd i november 2007; håber, at den transatlantiske arbejdsmarkedsdialog (TALD) og miljødialog kommer til at spille en større rolle i nær fremtid; opfordrer til, at formanden for TALD og formanden for miljødialogen kommer med i gruppen af rådgivere;

46. bekræfter sit ønske om at styrke dialogen mellem begge parlamenter og opfordrer til, at de inddrages på et tidligt tidspunkt især med hensyn til de fremtidige bestemmelser, som udarbejdes af globale selvstyrende organer, således at der kan tages fat på spørgsmålet om det politiske ansvar på et tidligt tidspunkt;

47. mener, at disse spørgsmål nu er blevet væsentlige, og at medlemmer af de nationale parlamenter bør holdes regelmæssigt underrettet om udviklingen; opfordrer sin formand til at sikre, at der etableres mekanismer med det formål;

*

* *

48. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, sekretariatet for Det Transatlantiske Økonomiske Råd og De Forenede Staters Kongres.

Menneskerettigheder

P6_TA(2008)0193

Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2007 og EU's menneskerettighedspolitik (2007/2274(INI))

(2009/C 271 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettigheder 2007 ⁽¹⁾,
- der henviser til artikel 3, 6, 11, 13 og 19 i traktaten om Den Europæiske Union og EF-traktatens artikel 177 og 300,
- der henviser til Verdenserklæringen om Menneskerettigheder og samtlige relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter ⁽²⁾,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til alle FN's menneskerettighedskonventioner og tillægsprotokollerne hertil,

⁽¹⁾ Rådets dokument 13288/1/07.

⁽²⁾ For alle relevante basistekster, se skemaet i bilag III til Udenrigsudvalgets beslutning A6-0128/2007.

Torsdag, den 8. maj 2008

- der henviser til de regionale menneskerettighedsinstrumenter, herunder især Det Afrikanske Charter om Menneskers og Folks Rettigheder, den dertil knyttede protokol om kvinders rettigheder i Afrika, den amerikanske menneskerettighedskonvention og det arabiske menneskerettighedscharter,
- der henviser til ikrafttrædelsen af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) den 1. juli 2002 og til sine beslutninger om ICCI ⁽¹⁾,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel og til EU's plan for bedste praksis fra 2005, standarder og procedurer i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel ⁽²⁾,
- der henviser til protokol nr. 13 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ECHR) vedrørende afskaffelse af dødsstraf også i krigstid,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (konventionen mod tortur),
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
- der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder og tillægsprotokollen hertil,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽³⁾,
- der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen og ændringen heraf ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ⁽⁵⁾ (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder)
- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettighederne i verden,
- der henviser til sine beslutninger om den femte og syvende session i FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC), vedtaget henholdsvis den 7. juni 2007 ⁽⁶⁾ og 21. februar 2008 ⁽⁷⁾, samt resultaterne af forhandlingerne om UNHRC,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler ⁽⁸⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 1. februar 2007 ⁽⁹⁾ og 26. april 2007 ⁽¹⁰⁾ om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf og FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 om det verdensomspændende moratorium for brug af dødsstraf,

⁽¹⁾ EFT C 379 af 7.12.1998, s. 265; EFT C 262 af 18.9.2001, s. 262; EFT C 293 E af 28.11.2002, s. 88; EUT C 271 E af 12.11.2003, s. 576.

⁽²⁾ EUT C 311 af 9.12.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3; EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽⁵⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0235.

⁽⁷⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0065.

⁽⁸⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

⁽⁹⁾ EUT C 250 E af 25.10.2007, s. 91.

⁽¹⁰⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 775.

Torsdag, den 8. maj 2008

- der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om skamfering af kvinders kønsorganer ⁽¹⁾, hvori det slås fast, at enhver skamfering af denne art, uanset omfanget, er en krænkelse af kvinden og et overgreb mod hendes grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande ⁽²⁾, herunder kvinders rettigheder, som udtrykkeligt skal indgå i alle dialoger om menneskerettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 6. juli 2006 om ytringsfrihed på internettet ⁽³⁾,
- der henviser til alle de beslutninger, som det har vedtaget om hastende sager om brud på menneskerettigheder, demokratiet og retsstatsprincippet,
- der henviser til det europæiske ngo-menneskerettighedsforum afholdt i Lissabon i december 2007,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som blev undertegnet af Det Europæiske Fællesskab og flertallet af dets medlemsstater den 30. marts 2007, og som fastlægger en forpligtelse til at indarbejde handicappede personers interesser og hensyn i fremme af menneskerettigheder over for tredjelande,
- der henviser til vejledningsnotat om handicap og udvikling for EU-delegationer og -tjenester offentliggjort i juli 2004,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og de aktiviteter, der udøves af FN's Generalsekretærs særlige repræsentant for menneskerettighedsforkæmpere,
- der henviser til den internationale konvention til beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding vedtaget i december 2006,
- der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret (IHL) ⁽⁴⁾, om børn og væbnet konflikt og om menneskerettighedsforkæmpere, samt om dødsstraf, tortur og andre former for brutal, umenneskelig eller nedværdigende behandling, menneskerettighedsdialoger med tredjelande og om fremme og beskyttelse af børns menneskerettigheder,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45 og artikel 112, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udviklingsudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0153/2008),
- A. der henviser til, at Rådets og Kommissionens niende årlige EU-rapport (2007) om menneskerettighederne er en generel oversigt over EU-institutionernes menneskerettighedsaktiviteter i og uden for EU,
- B. der henviser til, at hensigten med denne beslutning er at undersøge, evaluere og, i særlige tilfælde, udøve konstruktiv kritik af Kommissionens, Rådets og Parlamentets menneskerettighedsaktiviteter,
- C. der henviser til, at Den Europæiske Unions interne menneskerettighedsindsats utvivlsomt har direkte indflydelse på dens troværdighed og evne til at gennemføre en effektiv politik udadtil,
- D. der henviser til, at menneskerettigheder og beskyttelsen heraf beror på — og bør fremmes samtidig med — retsstatsprincipperne, demokratisk regeringsførelse, princippet om magtens deling og politisk ansvarlighed samt politiske rettigheder, der sætter indehaverne af disse rettigheder i stand til at forsvare deres egne menneskerettigheder,

⁽¹⁾ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 126.

⁽²⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2007)0381).

⁽³⁾ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 879.

⁽⁴⁾ EUT C 327 af 23.12.2005, s. 4.

Torsdag, den 8. maj 2008

- E. der henviser til, at der skal gøres bestræbelser på i højere grad at rette opmærksomheden mod respekt for de grundlæggende menneskerettigheder, især politiske rettigheder, i forhandlinger og gennemførelse af bilaterale eller regionale handelsaftaler, også i de aftaler der indgås med vigtige handelspartnere,
- F. der henviser til, at retfærdighed, frihed, demokrati og retsstatsprincipper, der garanterer de grundlæggende friheder og menneskerettigheder, er grundpiller for varig fred, og til, at varig fred ikke kan opnås gennem aftaler om at beskytte dem, der er ansvarlige for systematiske krænkelser af menneskerettighederne eller overtrædelse af IHL,
- G. der henviser til, at politikker, der fremmer menneskerettighederne, fortsat er truede i adskillige regioner i verden, eftersom krænkelse af menneskerettighederne uundgåeligt går hånd i hånd med bestræbelser fra dem, der krænker menneskerettighederne, på at indskrænke enhver politik, der fremmer menneskerettighederne, især i lande, hvor menneskerettighedskrænkelserne er afgørende for at holde en ikke-demokratisk regering ved magten,
- H. der henviser til, at 82 % af alle handicappede personer stadigvæk lever under fattigdomsgrænsen i udviklingslandene og fortsat udsættes for yderst alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder nægtelse af retten til liv og umenneskelig eller ydmygende behandling; der henviser til, at handicappede børns situation giver anledning til særlig bekymring i denne forbindelse,
- I. der henviser til, at et optimalt godt helbred i henhold til Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) forfatning er en af de grundlæggende rettigheder for ethvert menneske uanset race, religion, politisk overbevisning eller økonomisk eller social situation; der henviser til, at alle befolkningers sundhed er grundlæggende for opnåelsen af fred og sikkerhed,
1. beklager den kendsgerning, at Den Europæiske Union stadig langt fra har realiseret en sammenhængende og slagkraftig politik for konsolidering og fremme af menneskerettighederne i verden og understreger behovet for at føre en sådan politik mere effektivt; fastholder, at det er nødvendigt at gøre store fremskridt i retning af nøje at respektere de EU-regler, der allerede findes på området for menneskerettigheder;
 2. fastholder, at der, hvis det skal lykkes at opnå markante forbedringer med hensyn til fremme af menneskerettighederne, bør tages skridt til at styrke EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), som ofte hæmmes af dominerende nationale interesser fra medlemsstaternes side, med henblik på at sikre, at fremme af menneskerettigheder betragtes som en prioritet, og for at sikre, at målsætningen om at fremme af menneskerettighederne som et mål for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som skitseret i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union, overholdes til punkt og prikke;
 3. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre større bestræbelser på at forbedre Den Europæiske Unions evne til at reagere hurtigt på tredjelandes brud på menneskerettighederne, ikke mindst ved at integrere menneskerettighedspolitikken i alle Den Europæiske Unions eksterne politikker over for disse lande og systematisk at tage menneskerettighedsspørgsmål op inden for rammerne af den politiske dialog på alle niveauer;

Generelle principper og forslag om menneskerettigheder, demokrati, fred og ikke-vold

4. gentager, at menneskerettighederne, som de er defineret i de internationale hovedinstrumenter og konventioner, herunder EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder, er universelle og udelelige rettigheder, og at virkelig og effektiv respekt for disse rettigheder er et væsentligt middel til at garantere implementering og overholdelse af international lov og orden samt for fremme af fred, frihed, retfærdighed og demokrati;
5. fastholder, at den effektive »retshåndhævelse« af menneskerettighederne i hele verden fra de lokale og nationale domstoles side, eller i tilfælde af, at dette ikke er muligt, af de overnationale domstole, bør indføres som et udtrykkeligt og centralt mål for Den Europæiske Unions politikker startende med FUSP;
6. mener, at et af de centrale politiske mål for Den Europæiske Union bør være at støtte retlige institutioner på alle niveauer som led i bestræbelserne på at sikre en effektiv overholdelse af menneskerettighederne og navnlig for at yde støtte til internationale domstole;

Torsdag, den 8. maj 2008

7. opfordrer derfor Rådet og Kommissionen til at iværksætte en prioriteret aktion efter den model, der blev brugt ved oprettelsen af ICC, for at understøtte alle domstole, der beskæftiger sig med menneskerettigheder; påpeger især, at overbelastningen af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol skal løses gennem afsættelse af yderligere økonomiske ressourcer, og nødvendigheden af i så stort omfang som muligt at støtte Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol og Den Afrikanske Menneskerettighedsdomstol, og at der skal tages skridt, der kan bidrage til at lette oprettelsen af en menneskerettighedsdomstol mellem stater i Asien og Stillehavet;

8. mener, at retten til demokrati — forstået som alle borgeres ret til at deltage i udøvelsen af folkets suverænitet inden for rammerne af institutioner, der er underlagt retsstatsprincipperne — er en historisk erhvervet universel menneskerettighed, der udtrykkeligt er anerkendt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, den internationale konvention om civile og politiske rettigheder, Wien-erklæringen ved Verdenskonferencen om Menneskerettigheder fra 1993 og FN's Millennium-erklæring; mener, at denne ret til demokrati indebærer det internationale samfunds institutioners, Den Europæiske Unions og medlemsstaternes forpligtelse til at arbejde på at fjerne alle de hindringer, der står i vejen for fuldstændig udnyttelse af denne ret, i hele verden; mener, at der for at opnå dette bør tages et nyt yderligere skridt i form af oprettelse af et reelt netværk af demokratier rundt om i verden gennem omdannelse og styrkelse af de eksisterende organisationer;

9. anser et ikkevoldeligt forsvar af menneskerettighederne for at være det mest passende instrument til at sikre udøvelse, opretholdelse, fremme og overholdelse af de grundlæggende menneskerettigheder; mener, at udbredelsen heraf nødvendigvis bør gøres til et prioriteret mål for EU's politik for fremme af menneskerettighederne og demokratiet, og agter at bidrage til ajourføring og studier af moderne ikkevolds-teori og -praksis, delvis gennem en sammenlignende analyse af tidligere anvendt bedste praksis; foreslår, at man for at give dette idegrundlag politisk vægt indkalder til en europæisk konference om ikke-vold i 2009 og erklærer 2010 for »europæisk ikkevolds-år«; opfordrer medlemsstaterne til at gøre en indsats i FN-regi for at sikre, at årtiet 2010-2020 erklæres for »ikkevolds-årti«;

EU's årsberetning om menneskerettigheder 2007

10. understreger betydningen af Den Europæiske Unions årsberetning om menneskerettigheder med hensyn til at analysere og evaluere Den Europæiske Unions politik om menneskerettigheder og anerkender, at beretningen har givet et overblik over det voksende omfang af Den Europæiske Unions menneskerettighedsrelaterede aktiviteter;

11. mener, at der bør stilles flere og bedre oplysninger til rådighed for vurdering af tidligere politikker, og at elementer og retningslinjer bør foreslås for at ændre den overordnede metode samt tilpasse de politiske prioriteter på et »fra land til land-grundlag« med henblik på vedtagelsen af en landestrategi for menneskerettigheder eller i det mindste et menneskerettighedskapitel i landestrategidokumenterne; gentager sin efterlysning af en regelmæssig vurdering af brugen og resultaterne af Den Europæiske Unions politikker, instrumenter og initiativer vedrørende menneskerettigheder i tredjelande; opfordrer Rådet og Kommissionen til at udarbejde særlige målelige indekser for at fastslå effektiviteten af disse politikker;

12. bifalder Rådets og Kommissionens offentlige forelæggelse af 2007-beretningen på Parlamentets plenarmøde i december 2007, hvor den årlige Sakharov-pris for tankefrihed blev tildelt Salih Mahmoud Mohamed Osman fra Sudan; har nu indført en almindelig praksis og gjort mødeperioden i december til årets centrale mødeperiode om EU's aktiviteter på menneskerettighedsområdet;

13. opfordrer endnu en gang Rådet og Kommissionen til at identificere de »lande, der giver anledning til særlig bekymring«, hvor det er særligt vanskeligt at fremme menneskerettigheder, og med henblik herpå at udvikle kriterier, ved hjælp af hvilke lande kan måles under henvisning til deres resultater på menneskerettighedsområdet, idet man derved kan opstille specifikke politiske kriterier;

Rådets og Kommissionens aktiviteter på menneskerettighedsområdet i internationale fora

14. mener, at en kvantitativ og kvalitativ forbedring af Rådets menneskerettighedssekretariat vil give Den Europæiske Union mulighed for at styrke sin profil og konsolidere sin rolle med at fremme og sikre respekten for menneskerettigheder i sin politik udadtil; forventer, at der udpeges en højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som ligeledes skal være næstformand for Kommissionen, hvilket vil medføre en betydelig styrkelse af EU's konsekvens og effektivitet på dette område;

Torsdag, den 8. maj 2008

15. mener, at fremskridtene med oprettelsen af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder er det første skridt henimod opfyldelsen af Parlamentets krav om oprettelsen af en integreret ramme for regler og institutioner, der skal give Chartret om Grundlæggende Rettigheder retskraft og for at sikre, at systemet i medfør af den europæiske menneskerettighedskonvention overholdes, samt at der udarbejdes en samlet europæisk politik vedrørende minoritetsgruppers rettigheder; understreger betydningen af, at Agenturets mandat også omfatter de lande, som har indgået stabiliserings- og associeringsaftaler med EU;

16. finder det vigtigt, at Den Europæiske Unions særlige repræsentanter fremover får et mandat, der specifikt indeholder fremme og sikring af respekten for menneskerettigheder;

17. mener, at Den Europæiske Unions kapacitet til at forhindre, reagere på, administrere og løse kriser har vist sig at være utilstrækkelig, og opfordrer Rådet, efter dets tidligere henstillinger om oprettelse af et europæisk civilt fredskorps, til gradvist at omdanne de civile aspekter af Den Europæiske Sikkerheds- og Forsvarspolitik til en »Civil Fredstjeneste« til styring af kortsigtede civile kriser og langsigtet fredsskabelse; er af den opfattelse, at Den Europæiske Union inden for disse rammer bør styrke civilsamfundets grundlæggende netværker på subnationalt, nationalt og regionalt plan for at fremme opbygning af tilliden og kapacitetsudvikling, overvågning og bevidstgørelse og derved understøtte institutionaliseringen af civilsamfundets deltagelse i regionale og subregionale freds- og sikkerhedsstrukturer;

18. gentager sin opfordring til Kommissionen om at tilskynde EU-medlemsstaterne og de tredjelande, som der forhandles med om kommende tiltrædelse, til at undertegne og ratificere alle FN's og Europarådets vigtigste konventioner om menneskerettigheder og de dertil knyttede protokoller; henleder især EU-medlemsstaternes opmærksomhed på behovet for at ratificere den internationale konvention af 1990 om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, som ingen af medlemsstaterne endnu har ratificeret ⁽¹⁾;

19. opfordrer til, at EU og dets medlemsstater omgående ratificerer FN's konvention om rettigheder for mennesker med handicap; fastholder, at den til konventionen knyttede protokol bør betragtes som en integreret del af denne, og slår til lyd for omgående tiltrædelse af konventionen og protokollen;

20. understreger behovet for en yderligere styrkelse af Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters aktive deltagelse, hvad angår menneskerettigheds- og demokratispørgsmål, især hvad angår deltagelse i forskellige internationale fora i 2008, herunder i det arbejde, der gøres af UNHRC, FN's Generalforsamling, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og Europarådet;

21. efterlyser et bedre samarbejde og bedre koordination mellem Europarådet og Den Europæiske Union; bifalder det faktum, at der den 11. maj 2007 blev undertegnet et forståelsesmemorandum mellem Europarådet og Den Europæiske Union, og opfordrer begge parter til at omsætte det i praksis; henviser navnlig til de følgende henstillinger i Juncker-rapporten af 11. april 2006 med titlen »Council of Europe-European Union: a sole ambition for the European continent«:

— henstillingen om, at der oprettes en specifik mekanisme, således at Den Europæiske Union kan henvise spørgsmål til menneskerettighedskommissæren, og som skal supplere de foranstaltninger, der gennemføres af Den Europæiske Unions eksisterende organer, enten i forbindelse med udvidelsen, den europæiske naboskabspolitik eller stabiliserings- og associeringsprocessen;

— henstillingen om, at mekanismen udformes til at fremme og styrke demokratiet og fuldt ud gøre brug af Europarådets Venedig-kommissions ekspertise;

— henstillingen om, at der oprettes et system, som kan bruges til at henvise spørgsmål til ekspertbehandling i Europarådet, med henblik på at sikre sammenhæng og komplementaritet mellem arbejdet i Den Europæiske Union og i Europarådet;

⁽¹⁾ I juni 2007.

Torsdag, den 8. maj 2008

22. opfordrer til et styrket samarbejde mellem Europarådet og Den Europæiske Union om fremme af mindretalsrettigheder og beskyttelse af regionale sprog og mindretalssprog; opfordrer til at bruge Europarådets juridisk bindende konventioner såsom rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal og det europæiske charter om regionale sprog og mindretalssprog samt deres velfungerende overvågningsmekanisme; opfordrer til, at der tages hensyn til udtalelsen fra konventionens rådgivende udvalg om de rapporterende staters foranstaltninger og til rapporterne fra chartrets ekspertkomité om de statslige parters overholdelse af deres forpligtelser i forbindelse med EU-institutionernes arbejde og navnlig under tiltrædelsesprocessen for kandidatlandene;

23. bemærker, at UNHRC har potentiale til at udvikle sig til en værdifuld ramme for EU's multilaterale menneskerettighedsbestræbelser; bemærker med bekymring, at det nye organ i løbet af det seneste års aktiviteter ikke har påvist sin troværdighed, men understreger igen UNHRC's vigtige rolle inden for FN's system som helhed; har stor tiltro til iværksættelsen af mekanismen med »Universal Periodic Review« med henblik på at opnå de første konkrete resultater og forbedringer; opfordrer Rådet og Kommissionen til snarest at sikre processen med at omsætte FN's generalforsamlings resolution nr. 60/251 af 15. marts 2006 om UNHRC, i praksis, som baseret på objektiv og pålidelig information indfører generel kontrol med hver enkelt stats overholdelse af sine menneskerettighedsforpligtelser og -løfter på en måde, der sikrer generel dækning og lige behandling for alle staters vedkommende; opfordrer Rådet til at høre Parlamentet om dette;

24. bifalder den kendsgerning, at klageproceduren baseret på den tidligere »1503-procedure« fortsat vil tillade enkeltpersoner og organisationer at gøre UNHRC opmærksom på klager over grove og pålideligt dokumenterede krænkelse af menneskerettighederne og opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at ikke-statslige organisationer (ngo'er) fortsat kan blive hørt i UNHRC, så de kan gøre brug af den ret, de har i kraft af deres rådgivende status til at forelægge skriftlige meddelelser og fremsætte mundtlige erklæringer;

25. bekræfter atter betydningen af disse specielle procedurer og landemandaterne internt i UNHRC; insisterer på, at proceduren for fornyelse af mandater skal være gennemsigtig, og at man skal bestræbe sig på at udpege uafhængige og erfarne kandidater, der er repræsentative, både geografisk og kønsmæssigt; bemærker, at mandatet for ekspertpanelet for Darfur skulle sammenlægges med mandatet for den særlige rapportør for Sudan; bemærker ligeledes Den Europæiske Unions beslutning om at fremme en resolution, der opfordrer til ikke at forny menneskerettighedseksperternes mandat med hensyn til Darfur, og Menneskerettighedsrådets afgørelse om ikke at forny mandaterne vedrørende Belarus og Cuba;

26. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at opretholde presset for at få opstillet kriterier for medlemskab ved valg til UNHRC, herunder udsendelse af stående invitationer til særlige procedurer; opfordrer ligeledes til overvågning af den faktiske gennemførelse af valgløfterne fra FN-medlemsstaternes regeringer; mener, at denne regel bør anvendes til at afgøre, hvorvidt EU bør støtte kandidatlande;

27. opfordrer i denne forbindelse Den Europæiske Union til at slutte sig formelt sammen med demokratiske regeringer fra andre regionsgrupper med henblik på at indlede et formelt samarbejde og høring inden for UNHRC med henblik på at sikre, at initiativer med sigte på respekt for principperne i FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder bliver vellykkede; mener, at det kun er gennem samordnet aktion udøvet af en tværregional alliance af demokratiske stater, at Den Europæiske Unions multilaterale menneskerettighedsbestræbelser kan blive effektive i FN-fora, hvilket fremgår af, at det lykkedes FN's generalforsamling den 18. december 2007 at vedtage den ovennævnte resolution 62/149 om moratorium mod dødsstraf;

28. bifalder det faktum, at Kommissionen har brugt sin position som formand for Kimberley-processen i 2007 til at styrke de mekanismer, der var beregnet til at dæmme op for strømmen af konfliktdiamanter; gentager vigtigheden af Kimberley-processen på baggrund af forbindelsen mellem at standse handlen med konfliktdiamanter og opnåelsen af varig fred og sikkerhed; byder endvidere Tyrkiet og Liberia velkommen som nye deltagere i 2007 og bifalder genoptagelsen af Republikken Congo i Kimberley-processen (som får det samlede antal deltagere, der også omfatter Det Europæiske Fællesskab med dets 27 stater, op på 48);

Torsdag, den 8. maj 2008

29. bifalder den kendsgerning, at den tredje internationale konference med det formål at afslutte en international traktat, der forbyder produktion, brug, transport eller oplagring af klyngebomber i overensstemmelse med de folkeretlige principper, blev holdt i Wien i december 2007 med fuld støtte fra EU ⁽¹⁾; opfordrer Rumænien og Cypern som de eneste to EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til at støtte Oslo-erklæringen om klyngebomber af 23. februar 2007; støtter fuldt ud de kommende konferencer i Oslo-processen afholdt i Wellington fra den 18. til den 22. februar 2008 og bestemt til at finde sted i Dublin fra 19. til 30. maj 2008; forventer, at alle EU-medlemsstater vil være i stand til at underskrive traktaten på den ceremoni, der skal afholdes i Oslo sent i 2008;

30. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres ihærdige bestræbelser på at fremme en universel ratifikation af Rom-statutten og vedtagelse af den påkrævede nationale gennemførelseslovgivning i overensstemmelse med Rådets fælles holdning 2003/444/FUSP af 16. juni 2003 om Den Internationale Straffedomstol ⁽²⁾ og handlingsplanen; gør opmærksom på, at ikke alle rådsformandskaber følger dette fælles mål med samme iver; opfordrer alle formandskaber til at nævne ICC-samarbejdets status på samtlige topmøder med tredjelande; slår til lyd for, at disse bestræbelser udstrækkes til at omfatte ratifikation og gennemførelse af aftalen om privilegier og immuniteter for Den Internationale Straffedomstol, som er et vigtigt operationelt redskab for ICC; noterer sig, at aftalen med Det Forenede Kongerige om håndhævelsen af domme er trådt i kraft den 8. december 2007 (samt ikrafttrædelsen af en tilsvarende aftale indgået med Østrig i 2005), og opfordrer samtlige medlemsstater til at overveje at indgå lignende aftaler med ICC; anerkender aftalen om samarbejde og bistand mellem Den Europæiske Union og ICC som et væsentligt redskab til at opfylde de forpligtelser, der påhviler de enkelte medlemsstater;

31. bifalder det faktum, at Japan har ratificeret Rom-statutten i juli 2007, hvorved det samlede antal deltagende stater kom op på 105 i december 2007; opfordrer indtrængende Den Tjekkiske Republik til som det eneste EU-land, der endnu ikke har ratificeret Rom-statutten, til snarest muligt at gøre dette; opfordrer endnu en gang alle lande, der endnu ikke har ratificeret Rom-statutten, til at gøre det hurtigst muligt ⁽³⁾; opfordrer Rumænien til at opgive sin bilaterale immunitetsaftale med De forenede Stater;

32. opfordrer indtrængende alle medlemsstater til fuldt ud at samarbejde i de internationale strafferetlige mekanismer, især når det gælder om at bringe skyldige, der forsøger at undvige, for retten; konstaterer med tilfredshed, at Den Demokratiske Republik Congo samarbejder i udleveringen af Germain Katanga til ICC, at Serbien samarbejder i arrestationen og overførslen af Zdravko Tolimir til Det Internationale Tribunal for det tidligere Jugoslavien (ICTY) og Serbiens og Montenegros samarbejde omkring arrestationen og udleveringen af Vlastimir Djordjevic til ICTY; konstaterer dog med bekymring, at Sudan fortsat konsekvent nægter at samarbejde med ICC, når det gælder om at arrestere og udlevere Ahmad Muhammad Harun og Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman; konstaterer med bekymring, at ICC's arrestordre på fire medlemmer af The Lord's Resistance Army i Uganda endnu ikke er blevet efterkommet; noterer endvidere med bekymring, at Radovan Karadzic og Ratko Mladic stadig er på fri fod og endnu ikke er blevet stillet for ICTY; opfordrer de serbiske myndigheder til at sikre fuldt samarbejde med ICTY, hvilket bør føre til arrestation og udlevering af alle de resterende tiltalte for at skabe mulighed for ratifikation af en stabiliserings- og associeringsaftale; mener endvidere, at den igangværende retsforfølgning af Liberias tidligere præsident, Charles Taylor, ved den særlige domstol for Sierra Leone i Haag udgør en væsentlig udvikling i retning af, at der kan sættes en stopper for straffrihed;

⁽¹⁾ Over 140 repræsentanter fra civilsamfundet og 138 stater deltog (hvoraf 94 har støttet Oslo-erklæringen eller Oslo-processen).

⁽²⁾ EFT L 150 af 18.6.2003, s. 67.

⁽³⁾ Den 13. marts 2008 havde følgende 87 stater endnu ikke ratificeret Romstatutten: Algeriet, Angola, Armenien, Aserbajdjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Belarus, Bhutan, Brunei, Cameroon, Cap Verde, Chile, Kina, Elfenbenskysten, Cuba, Den Tjekkiske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Egypten, El Salvador, Ækvatorial Guinea, Eritrea, Etiopien, Grenada, Guatemala, Guinea-Bissau, Haiti, Indien, Indonesien, Iran, Irak, Israel, Jamaica, Kazakhstan, Kiribati, Kuwait, Kirgisistan, Laos, Libanon, Libyen, Madagaskar, Malaysia, Maldiverne, Mauritanien, Mikronesiens Føderale Stater, Moldova, Monaco, Marokko, Mozambique, Myanmar/Burma, Nepal, Nicaragua, Oman, Pakistan, Palau, Papua Ny Guinea, Philippinerne, Qatar, Den Russiske Føderation, Rwanda, Saint Lucia, Sao Tome og Principe, Saudiarabien, Seychellerne, Singapore, Solomon-øerne, Somalia, Sri Lanka, Sudan, Surinam, Swaziland, Syrien, Thailand, Togo, Tonga, Tunesien, Tyrkiet, Turkmenistan, Tuvalu, Ukraine, De Forenede Arabiske Emirater, USA, Uzbekistan, Vanuatu, Vietnam, Yemen, Zimbabwe.

Torsdag, den 8. maj 2008

33. understreger nødvendigheden af at styrke det internationale retssystem og anerkender i denne forbindelse oprettelsen af en hurtigt reagerende retsmekanisme (Justice Rapid Response mechanism) i november 2007 som en ny international samarbejdsmechanisme for tilrådighedsstillelse af ekspertise og bistand, hvor identifikation, indsamling og bevarelse af oplysninger ville være til hjælp i en lang række internationale og midlertidige retlige optioner; opfordrer indtrængende Den Internationale Straffedomstol til at intensivere sine bestræbelser med henblik på at involvere samfund i situationer under efterforskning i en proces med konstruktivt samspil med Den Internationale Straffedomstol beregnet på at fremme forståelsen og understøttelsen af dens mandat, leve op til forventningerne og gøre disse samfund i stand til at følge og forstå den internationale strafferetlige proces; understreger den rolle, som de ikke-retlige mekanismer vil kunne spille i forbindelse med bekæmpelse af menneskerettighedskrænkelser og den internationale strafferet, forudsat at disse bestræbelser respekterer en korrekt fremgangsmåde og ikke er falske;

34. bifalder FN's Generalforsamlings vedtagelse af erklæringen om oprindelige folks rettigheder og lykønsker Rådet og medlemsstaterne med deres støtte til vedtagelsen af denne tekst, som vil skabe rammer, inden for hvilke stater kan beskytte og fremme de oprindelige folks rettigheder uden udelukkelse eller diskrimination; konstaterer samtidig med bekymring, at uden nye instrumenter til at sikre gennemførelsen af denne erklæring vil der ikke kunne forventes reelle forbedringer i levevilkårene for oprindelige folk, især folk, der lever under autoritære og diktatoriske styre; opfordrer derfor Kommissionen til at følge gennemførelsen af denne erklæring op, især gennem Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), idet man især opfordrer alle medlemsstaterne til hurtigst mulig at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention 169 om oprindelige folk og stammefolk, hvor principperne i den pågældende erklæring bakkes op med et juridisk bindende instrument;

35. opfordrer endnu en gang Kommissionen til at udarbejde en europæisk rammestrategi for romaer i lyset af romasamfundenes særlige sociale situation i Den Europæiske Union og i lande, der deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen for Vestbalkan;

36. opfordrer EU til at spille en nøglerolle ved revisionskonferencen i Durban for at fremme en afbalanceret tekst, der kan bekæmpe racisme snarere end at fjerne demokratiske staters legitimitet og fremme had, hvilket var tilfældet i Durban i 2001;

37. bemærker med beklagelse, at selv om Kommissionen ved flere lejligheder har anbefalet ratificering af ILO-konvention 169, har kun tre medlemsstater — Danmark, Nederlandene og Spanien — på nuværende tidspunkt, næsten 20 år efter dens ikrafttræden ratificeret den; tilskynder derfor til initiativer, der kan styrke bevidstheden om dette vigtige lovgivningsinstrument og styrke dets effektivitet på verdensplan ved at sikre, at den ratificeres af alle medlemsstater;

Resultater hvad angår Den Europæiske Unions retningslinjer for menneskerettigheder

38. opfordrer atter Kommissionen og medlemsstaternes ambassader og konsulater til at sikre, at hele deres personale fuldt ud er bevidst om retningslinjerne for menneskerettigheder; mener, at oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør bruges proaktivt til at harmonisere de fremgangsmåder, som medlemsstaternes og Kommissionens delegationer benytter udadtil på menneskerettighedsområdet ved at dele strukturer og personale for at skabe virkelige »EU-ambassader«;

39. bemærker det tyske og det portugisiske formandskabs indsats for at færdiggøre EU's menneskerettighedsretningslinjer for barnets rettigheder; ser frem til i løbet af næste år at modtage udkast til de specifikke gennemførelsesforanstaltninger, der vil koncentrere sig om at gennemføre den samlede og omfattende fremgangsmåde, som de centrale retningslinjer udvikler;

40. opfordrer formandskabet til at finde metoder til at forbedre koordinationen og samarbejdet mellem Rådets arbejdsgrupper, hvad angår iværksættelsen af en indsats på områder af fælles interesse, for eksempel mellem arbejdsgruppen for menneskerettigheder (COHOM) og den arbejdsgruppe, der beskæftiger sig med Den Internationale Straffedomstol (COJUR), hvad angår strafferet og børn og væbnet konflikt;

41. opfordrer indtrængende Rådet til at opdatere retningslinjerne med henblik på fuldt ud at anerkende betydningen af at nyde godt af den højest opnåelige sundhedsstandard som en grundlæggende rettighed, især hvad angår lindring af smerter;

Torsdag, den 8. maj 2008

Dødsstraf

42. bifalder den ovennævnte resolution 62/149 vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. december 2007, som slår til lyd for et verdensomspændende moratorium for brugen af dødsstraf, og anerkender dette initiativs positive tværregionale karakter;

43. opfordrer indtrængende Rådet til at opdatere retningslinjerne for dødsstraf med henblik på at støtte alle aktiviteter, der tager sigte på fuldstændig gennemførelse af FN's Generalforsamlings resolution, som blandt andet opfordrer alle stater, der stadig har dødsstraf, til at respektere de internationale standarder, der rummer kontrolmekanismer, der sikrer beskyttelsen af de personers rettigheder, der står over for dødsstraf, især de mindstandarder, der er fastlagt i bilaget til Rådets (sociale og økonomiske anliggender) resolution 1984/50 af 25. maj 1984; påpeger, at resolutionen forsyner Generalsekretæren med information vedrørende brugen af dødsstraf og observation af de kontrolforanstaltninger, der sikrer beskyttelsen af de personers rettigheder, der står over for dødsstraf, og bestræber sig på gradvist at indskrænke brugen af dødsstraf og reducere antallet af overtrædelser, der kan give dødsstraf; understreger endvidere, at resolutionen slutter med at opfordre alle FN-medlemsstater til at indføre et moratorium for henrettelser med henblik på at afskaffe dødsstraf;

44. opfordrer formandskabet til at tilskynde Italien, Letland, Polen og Spanien, der endnu ikke har ratificeret protokol nr. 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention (ECHR) om afskaffelse af dødsstraf under alle omstændigheder, til at gøre dette ⁽¹⁾; anerkender i den forbindelse, at retningslinjerne om dødsstraf kunne gennemføres mere konsekvent, hvis medlemsstaterne ville undertegne og ratificere sådanne protokoller og konventioner;

45. bifalder Rådets (retlige og indre anliggender) afgørelse af 7. december 2007 om at tilslutte sig Europarådets og EU's fælles erklæring om udnævnelse af en Europæisk Dag mod Dødsstraf, der skulle afholdes den 10. oktober hvert år; bifalder forløbet af Den Europæiske Konference i Lissabon den 9. oktober 2007, der endnu en gang opfordrede til udryddelse af dødsstraf i Europa og slog til lyd for total afskaffelse af dødsstraf;

46. bifalder afskaffelsen af dødsstraf i Albanien den 25. marts 2007 (for alle forbrydelser); i Kirgisistan den 27. juni 2007; i Rwanda den 26. juli 2007; i Staten New Jersey (i De Forenede Stater) den 13. december 2007 og i Usbekistan den 1. januar 2008; udtrykker bekymring over muligheden for, at dødsstraffen kan blive genindført i Guatemala; opfordrer derimod Guatemalas regering til konkret at forpligte sig i henhold til det universelle moratorium på dødsstraf; glæder sig over Kinas beslutning om at lade alle afsigelser af dødsdomme behandle af højesteret, men er fortsat bekymret over, at Kina stadig foretager det største antal henrettelser på verdensplan; fordømmer brugen af dødsstraf i Belarus, som strider mod europæiske værdier; fordømmer det iranske regimes stigende brug af dødsstraf; er meget bekymret over, at det iranske styre stadig dømmer anklagede under 18 år til døden;

Tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling

47. konstaterer, at Grækenland, Ungarn, Letland, Litauen og Slovakiet hidtil hverken har undertegnet eller ratificeret protokollen tilknyttet konventionen imod tortur; konstaterer, at Østrig, Belgien, Cypern, Finland, Frankrig, Tyskland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Rumænien hidtil har undertegnet, men ikke ratificeret den; opfordrer indtrængende alle de EU-medlemsstater, der endnu ikke har undertegnet og/eller ratificeret protokollen tilknyttet konventionen imod tortur (OPCAT), til ufortøvet at gøre dette;

48. nærer bekymring med hensyn til det virkelige engagement hos EU-medlemsstater, der nægter at underskrive den ovennævnte internationale konvention for beskyttelse af samtlige personer imod tvungen forsvinding, hvad angår menneskerettigheder; opfordrer samtlige EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til omgående at undertegne og ratificere den ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Den 10. januar 2008 havde Italien, Letland, Polen og Spanien underskrevet, men ikke ratificeret protokol nr. 13.

⁽²⁾ Signatarstater (i december 2007): Østrig, Belgien, Cypern, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Irland, Italien, Litauen, Luxembourg, Malta, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige. (Kun to lande — Albanien og Argentina — har indtil videre ratificeret konventionen, der kræver 20 ratifikationer for at træde i kraft).

Torsdag, den 8. maj 2008

49. henviser Rådet og Kommissionen til den nylige undersøgelse med titlen »The Implementation of the European Union Guidelines on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment og punishment« (Gennemførelsen af EU-retningslinjerne om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf) forelagt for Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder den 28. juni 2007 og COHOM (arbejdsgruppen om menneskerettigheder) i december 2007; opfordrer begge institutioner til at følge dens henstillinger, dvs. henstillingen at udvikle en klar global vision med national fokus til undersøgelse af de lokale politiske, sociale, kulturelle og juridiske forhold; opfordrer Rådet og Kommissionen til efter en undersøgelse at sende instrukser til deres delegationer og til medlemsstaternes delegationer med henblik på at hjælpe dem med at gennemføre retningslinjerne;

50. opfordrer Rådet og Kommissionen til at styrke samarbejdet med Europarådet med henblik på at skabe et europæisk område uden tortur og andre former for mishandling som et klart signal om, at de europæiske lande lægger stor vægt på at afskaffe denne form for praksis inden for deres egne grænser;

51. ser frem til vurderingen af gennemførelsen af EU's retningslinjer om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som er ved at blive udarbejdet til forelæggelse for COHOM; forventer i forbindelse med revisionen af disse retningslinjer, at COHOM drøfter specifikke kriterier for en indsats vedrørende individuelle sager med henblik på at forbedre gennemførelsen af retningslinjerne; anbefaler vedtagelse af foranstaltninger til at sikre overholdelsen af det totale forbud imod tortur samt andre umenneskelige og nedværdigende strafformer og modarbejde ethvert forsøg på at fastlægge en EU-holdning, der legitimerer brugen af diplomatiske forsikringer til at lette overførsel af personer til et land, hvor de kan risikere at blive udsat for tortur eller andre umenneskelige eller nedværdigende strafformer;

52. opfordrer til en ajourføring af Den Europæiske Unions retningslinjer for tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf i lyset af artikel 15 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, der vedrører frihed for tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf;

53. slår til lyd for, at formandskabet eller Rådssekretariatet regelmæssigt er til stede i det relevante N-udvalg, samt for et yderligere samarbejde med Europarådet og dets komité til forebyggelse af tortur med henblik på at opnå væsentligt og nyttigt materielt input i beslutningsprocessen, hvad angår initiativer over for visse lande;

54. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres praksis med initiativer over for alle Den Europæiske Unions internationale partnere, hvad angår ratificeringen og gennemførelsen af de internationale konventioner om forbud mod brugen af tortur og mishandling, samt bestemmelsen om rehabiliteringsbistand til overlevende torturofre; opfordrer Den Europæiske Union til at anse kampen imod tortur og mishandling for at være en hovedprioritet for dens menneskerettighedspolitik, især gennem øget implementering af EU's retningslinjer og alle andre EU-instrumenter, såsom Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), og ved at sikre, at medlemsstaterne afstår fra at acceptere diplomatiske forsikringer fra tredjelande, hvor der er reel risiko for, at mennesker udsættes for tortur eller mishandling;

Børn og væbnet konflikt

55. bifalder rapporten fra FN's generalsekretærs særlige repræsentant for børn i væbnede konflikter, der blev offentliggjort den 13. august 2007 og konkluderer, at FN-medlemsstaterne bør anvende konkrete og målrettede foranstaltninger imod genstridige menneskerettighedskrænkere;

56. glæder sig over rapporten og anbefalingerne fra FN's generalsekretær om børn og den væbnede konflikt i Burma; fordømmer de alvorlige brud på børns rettigheder i landet og opfordrer COHOM til at prioritere Burma ved gennemførelsen af retningslinjerne om børn og væbnede konflikter;

57. bifalder det fremskridt, der er gjort i anvendelsen af de internationale børnebeskyttelsesstandarder, hvad angår det at drage påståede overtrædere til ansvar, såsom de anklager, der blev fremsat af ICC imod højtstående ledere af forskellige kæmpende grupper i Den Demokratiske Republik Congo og de anklager, der blev fremsat imod fire ledende medlemmer af The Lord's Resistance Army i Uganda; anser den erklæring, som den særlige domstol for Sierra Leone har afsagt om, at rekruttering eller anvendelse af børn under 15 år i fjendtlige handlinger er en krigsforbrydelse under gældende international ret, samt dens nylige domfældelse imod militærledere for at rekruttere børn, for væsentlige fremskridt;

Torsdag, den 8. maj 2008

58. bifalder den øgede opmærksomhed på børns rettigheder i en lang række forhandlinger, aftaler samt fredsskabende og fredsbevarende bestræbelser, dagsordener og traktater; understreger dog, at bestemmelser om børn i fredsftaler bør være specifikke, og at deres mål bør være opnåelige;

59. bifalder den øgede opmærksomhed på børns rettigheder i mekanismer for ansvarsplacering i forbindelse med forbrydelser under international ret (anerkender i denne forbindelse de bestræbelser, der er blevet udfoldet af Liberian Truth and Reconciliation Commission i dette øjemed i 2007) som et vigtigt middel, der kan bidrage til at gøre børns ret til at deltage i afgørelser, der vedrører deres liv, effektiv; understreger dog, at det, der mest er i børnenes interesse, skal være afgørende for en sådan involvering, herunder gennem implementeringen af alderstilpassede politikker og procedurer og fremme af rehabilitering og reintegration af børneofre;

60. bifalder fremskridtene med udformning af politikker vedrørende Integrated Disarmament, Demobilization and Reintegration Standards (integrerede nedrustnings-, demobiliserings- og reintegrationsstandarder) (2006), Paris-principperne og retningslinjerne vedrørende børn tilknyttet væbnede styrker eller væbnede grupper (2007); understreger imidlertid, at der nu er behov for effektiv gennemførelse;

61. bifalder den kendsgerning, at yderligere syv nationer (Argentina, Kroatien, Guatemala, Laos, Mauretanien, Marokko og Ukraine) har tilsluttet sig den internationale forpligtelse til at stoppe rekruttering af børn i væbnede konflikter kendt som Paris-forpligtelserne og beklager, at De Forenede Stater ikke har givet sin underskrift på grund af dets modstand imod bestemmelsen vedrørende ICC;

62. glæder sig over, at 11 af Den Europæiske Unions medlemsstater har underskrevet Genève-erklæringen om væbnede konflikter og udvikling, hvilket bringer antallet af underskrivende stater op på 42; opfordrer de resterende 16 medlemsstater i Den Europæiske Union, der endnu ikke har underskrevet Genève-erklæringen, til at gøre det straks;

63. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til ufortøvet at undertegne og ratificere protokollerne knyttet til konventionen om barnets rettigheder ⁽¹⁾;

64. erindrer om, at der stadig findes uløste konflikter i landene under den europæiske nabo­skabspolitik (ENP); understreger, at sådanne situationer skaber en sammenhæng, hvor brud på retsstatsprincippet og menneskerettighederne i disse områder ignoreres, og at de udgør en alvorlig forhindring for sikring og overholdelse af alle barnets rettigheder; opfordrer til, at den særlige situation for børn og deres familier i områder med uløste konflikter i ENP-landene løses hurtigst mulig inden for rammerne af EU's foranstaltninger på dette område;

65. konstaterer, at det portugisiske formandskab har fulgt de tyske initiativer under retningslinjerne og instrueret alle diplomatiske EU-delegationer i prioritetslande til at anse de landespecifikke strategier vedtaget af COHOM den 15. juni 2007 som stående instruktioner, der skal indarbejdes i delegationsledernes arbejde på området for børn i væbnede konflikter; bifalder den kendsgerning, at formandskabet også har fremsendt de rapporter, det har modtaget fra relevante ngo'er vedrørende enkelte lande, til lokale formandskaber; glæder sig over det slovenske formandskabs initiativ, hvor man har bestilt en undersøgelse af virkningerne af EU's foranstaltninger på børn, der påvirkes af væbnede konflikter; understreger i denne forbindelse den begrænsede indvirkning, som retningslinjer har på børn og væbnede konflikter, navnlig fordi flertallet af Kommissionens delegationer og medlemsstaternes ambassader ikke blev underrettet om, at deres værtsland blev betragtet som et prioriteret land med henblik på anvendelsen af disse retningslinjer;

66. opfordrer Rådet og Kommissionen til at inddrage bestræbelser mod børnetvangsarbejde i deres humanitære politik og handelspolitik;

⁽¹⁾ Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børneporno­grafi — i november 2007 endnu ikke ratificeret af Den Tjekkiske Republik, Finland, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Luxembourg, Malta og Det Forenede Kongerige. Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter — i oktober 2007 endnu ikke ratificeret af Estland, Grækenland, Ungarn, Nederlandene; af Cypren hverken ratificeret eller undertegnet.

Torsdag, den 8. maj 2008

Menneskerettighedsforkæmpere

67. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre en indsats for en mere gennemsigtig og systematisk implementering af EU's retningslinjer for menneskerettighedsforkæmpere, eftersom dette er et vigtigt og innovativt instrument, der er udformet til at støtte menneskerettighedsforkæmpere og beskytte dem, der er i fare;

68. forventer, at identifikationen af retningslinjerne om menneskerettighedsforkæmpere som et prioriteret element af EU's eksterne menneskerettighedspolitik vil blive modsvaret af effektiv implementering af disse retningslinjer i lokale strategier vedrørende 120 lande; påpeger, at manglen på EU-initiativer på vegne af menneskerettighedsforkæmpere i visse lande, såsom Kina, Tunesien, Etiopien, Iran og Rusland, ser ud til at afspejle en manglende konsensus blandt EU-medlemsstaterne, idet enkelte medlemsstater prioriterer andre udenrigspolitiske interesser og derved umuliggør en kollektiv indsats;

69. mener, at en konsekvent tilgang også bør fokusere på at styrke kapacitetsudviklingen blandt menneskerettighedsaktivister, herunder dem, der kæmper for at forsvare økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og fremme hørings- og interaktionsmekanismer mellem dem og deres regeringer om spørgsmål vedrørende demokratisk reform og fremme af menneskerettigheder, især når demokratiseringsprocesser er på spil;

70. opfordrer Rådet og Kommissionen til aktivt at tilskynde menneskerettighedsforkæmpere til at udbrede oplysninger om ikkevolds-teori og -praksis og bestrebe sig på at fremme kendskabet til samt udveksling mellem dem, hvad angår bedste praksis baseret på førstehåndserfaringer gjort »i marken«;

71. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til omgående at tage fat på spørgsmålet om nødvisa til menneskerettighedsforkæmpere ved at medtage en tydelig henvisning til den specifikke situation for menneskerettighedsforkæmpere i den nye fælles visumkodeks og derved indføre en specifik og fremskyndet visum-procedure, hvor man trækker på den irske og den spanske regerings erfaringer med dette spørgsmål; mener, at den fortrolige karakter af Den Europæiske Unions initiativer til fordel for menneskerettighedsforkæmpere sommetider er nyttig, men opfordrer til trods for denne fortrolighed til, at lokale EU-personale altid bør informere ngo'er på stedet om sådanne initiativer i fortrolighed;

72. bemærker, at der trods betydelige økonomiske reformer fortsat forekommer systematiske overtrædelser af politiske rettigheder og menneskerettigheder i Kina i form af politiske fængslinger, angreb på og trusler mod advokater, menneskerettighedsforkæmpere og journalister, herunder weiquan-bevægelsen, manglen på et uafhængigt retsvæsen, tvangsarbejde, undertrykkelse af ytrings- og religionsfrihed samt af religiøse og etniske mindretals rettigheder, vilkårlige tilbageholdelser, Laogai-lejrsystemet og påstande om organhøst; er ligeledes bekymret over sortlistning af journalister og menneskerettighedsaktivister, Dalai Lama og hans tilhængere samt udøvere af Falun Gong;

73. beklager, at kun fem menneskerettighedsorganisationer er registreret i Belarus, og at myndighederne konstant forsøger at true og kontrollere disse grupper, mens man gentagne gange har afvist ansøgninger fra andre menneskerettighedsgrupper, som ønsker at lade sig registrere juridisk; glæder sig over beslutningen fra FN's Generalforsamling i maj 2007 om at afvise Belarus' ønske om en plads i FN's Menneskerettighedsråd under henvisning til landets dårlige resultater på menneskerettighedsområdet; opfordrer endnu en gang Belarus' myndigheder til at indstille brugen af trusler, chikane, målrettede arrestationer og politisk motiveret forfølgelse af menneskerettighedsaktivister og aktivister fra civilsamfundet i Belarus;

74. er meget bekymret over, at de iranske myndigheder i 2007 intensiverede deres chikane mod uafhængige menneskerettighedsaktivister og advokater i et forsøg på at forhindre dem i at offentliggøre og retsforfølge krænkelse af menneskerettighederne; beklager, at den iranske regering har lukket ngo'er, der opfordrer det civile samfund til at deltage og til at skabe øget opmærksomhed om overtrædelser af menneskerettighederne, herunder organisationer, der yder juridisk og social bistand til kvindelige volds ofre;

75. understreger endnu en gang betydningen af at stille håndbogen for implementering af retningslinjerne til rådighed for menneskerettighedsforkæmpere på stedet; tilskynder COHOM til at udbrede oversættelser af EU-retningslinjerne for menneskerettighedsforkæmpere til EU-sprog, der er lingua franca i tredje-lande, og til vigtige ikke-EU-sprog blandt regionale myndigheder og ambassader/delegationer; bifalder den kendsgerning, at der nu foreligger oversættelser til sprog som russisk, arabisk, kinesisk og farsi, men understreger, at det er nødvendigt at producere flere oversættelser lokalt; opfordrer indtrængende EU-medlemsstaterne til at forenkle visumproceduren for menneskerettighedsforkæmpere, der opfordres til at deltage i begivenheder, der finder sted i Den Europæiske Union, eller som flygter fra forværrede sikkerhedssituationer;

Torsdag, den 8. maj 2008

Retningslinjer for menneskerettighedsdialoger og anerkendte høringer med tredjelande

76. opfordrer Rådet og Kommissionen til at indlede en omfattende evaluering af retningslinjerne for menneskerettighedsdialoger og til at udvikle klare indikatorer for virkningen af de enkelte dialoger og kriterierne for indledning, indstilling og genoptagelse af dialoger;

77. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsdialoger udvides til at omfatte situationen både i tredjelande og i Den Europæiske Union, med henblik på at styrke troværdigheden af denne dialog;

78. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsspørgsmål tages op til fornyet overvejelse på højeste politiske plan med henblik på at give menneskerettighedsanliggender mere politisk vægt og på at forhindre medlemsstater eller tredjelande i at isolere menneskerettighedsspørgsmål fra den politiske dialog; anser det derfor for grundlæggende, at en sådan dialog ikke bruges til at begrænse aktiviteterne til møder mellem eksperter og derved tilsidesætte disse emner i forhold til andre politiske spørgsmål; opfordrer følgelig Rådet og Kommissionen til at vedtage følgende foranstaltninger:

- offentliggøre de målsætninger, der udspringer af de enkelte dialoger, samt overvåge gennemførelsen heraf;
- sikre, at der foretages en evaluering af de enkelte dialoger om muligt på årsbasis og som minimum hvert andet år;
- sikre, at ethvert møde som led i dialogen ud over drøftelser af teknisk art for tjenestemænd også omfatter et politisk aspekt, der direkte involverer de ansvarlige på »ministerielt« plan;

79. understreger i denne forbindelse endnu en gang de forslag, der er formuleret i Parlamentets ovennævnte beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande; understreger i den forbindelse, at en dialog mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder blev indledt i januar 2008 med henblik på at gennemføre henstillingerne i denne beslutning vedrørende Parlamentets deltagelse i dialoger i almindelighed; erindrer i denne forbindelse om Rådets pligt til at høre Parlamentet og tage behørigt hensyn til dets synspunkter i henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union;

80. understreger nødvendigheden af en intensivering af menneskerettighedsdialogen mellem Den Europæiske Union og Kina, og er bekymret over, at Kina kun har besvaret to tredjedele af de punkter, der blev rejst af EU i individuelle sager, der giver anledning til bekymring, som en del af denne dialog; udtrykker sin foruroligelse over de alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Kina og understreger, at Kina til trods for de løfter, regimet har afgivet med udsigt til de kommende Olympiske Lege, ikke har gjort fremskridt på menneskerettighedsområdet; bifalder i overensstemmelse med Det Olympiske Charter det faktum, at Kina arbejder på at gennemføre henstillingerne fra Den Særlige Ordfører om Tortur og for nylig har instrueret domstolene om ikke at stole på tilståelser; konstaterer, at Kinas regering til trods for sine gentagne forsikringer om, at den agter at gøre dette, endnu ikke har ratificeret den internationale konvention om civile og politiske rettigheder; beklager, at der ikke er blevet vedtaget nogen fælleserklæring mellem EU og Kina om menneskerettigheder på topmødet mellem EU og Kina den 28. november 2007 i Beijing til trods for, at der oprindeligt var fremsat erklæring om hensigten i den retning; opfordrer Rådet til at sørge for en mere detaljeret underretning af Parlamentet efter drøftelser, herunder en detaljeret liste af initiativer iværksat i individuelle sager fra Rådets og medlemsstaternes side; konstaterer, at disse bekymringer bør fremhæves som optakten til De Olympiske Lege i Beijing, som udgør en vigtig historisk lejlighed til forbedring af menneskerettighedssituationen i Kina; er i denne forbindelse fortsat bekymret over kinesisk lovgivning, herunder statshemmelighedssystemet, der forhindrer den gennemsigtighed, der er nødvendig for udvikling af god regeringsførelse og et system, hvor retsstatsprincipperne er fremherskende; er bekymret over de begrænsninger, der lægges på de kinesiske og internationale mediers frihed, herunder internettet, blogging og adgang til oplysninger for den kinesiske og internationale presse; er ligeledes bekymret over sortlistningen af journalister og menneskerettighedsaktivister, herunder Dalai Lama, hans forbundsfæller og Falun Gong-udøvere; opfordrer i denne forbindelse til den øjeblikkelige løsladelse af den fremtrædende AIDS-aktivist Hu Jia; understreger nødvendigheden af selv efter De Olympiske Lege at fortsætte med omhyggeligt at overvåge menneskerettighedssituationen og ændringerne i lovgivningen på dette område; opfordrer indtrængende Den Europæiske Union til at sikre, at dens handelsforbindelser med Kina gøres afhængig af menneskerettighedsreformer, og opfordrer i denne forbindelse Rådet til at foretage en omfattende evaluering af menneskerettighedssituationen, inden der indgås en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale; opfordrer Rådet

Torsdag, den 8. maj 2008

og Kommissionen til at rejse spørgsmålene om Det Indre Mongoliet, Østturkestan og Tibet, aktivt støtte en gennemsigtig dialog mellem den kinesiske regering og repræsentanter for den tibetanske regering i eksil samt integrere virkningerne på menneskerettighedsområdet af Kinas politik i Afrika; er fortsat foruroliget over de systematiske krænkelse af uyghurernes menneskerettigheder i den autonome Xinjiang-region;

81. er fortsat bekymret over, at menneskerettighedsdialogen med Iran har været afbrudt siden 2004 på grund af manglen på nogen form for positiv udvikling i retning af en forbedring af menneskerettigheds-situationen og Irans manglende samarbejde; opfordrer de iranske myndigheder til at genoptage denne dialog med henblik på at støtte alle interessenter i det civile samfund, der er engageret i demokrati, og gennem fredelige og ikke-voldelige midler at støtte de igangværende processer, der kan føre til demokratiske, institutionelle og forfatningsmæssige reformer, sikre bæredygtigheden af disse reformer og sikre inddragelse af alle iranske menneskerettighedsforkæmpere og repræsentanter for civilsamfundet i samtlige politiske processer, idet deres rolle i den generelle politiske diskurs styrkes; er dybt bekymret over, at respekten for de grundlæggende menneskerettigheder i Iran, især ytrings- og forsamlingsfriheden, fortsat forværres i 2007; fordømmer den nye moral-kampagne, som de iranske myndigheder har ført siden begyndelsen af april 2007, hvor tusindvis af mænd og kvinder er blevet arresteret for at »bekæmpe umoralsk opførsel«; fordømmer det iranske styres voksende benyttelse af dødsstraf;

82. fordømmer manglen på resultater af menneskerettighedsdrøftelserne mellem EU og Rusland og opfordrer til, at Parlamentet inddrages i denne proces; støtter de bestræbelser, der udfoldes af Rådet og Kommissionen for at skabe en tradition for, at disse drøftelser skiftevis finder sted i Rusland og Den Europæiske Union, hvorved også andre russiske ministre end udenrigsministeren deltager i drøftelserne, og hvorved den russiske delegation deltager i møderne mellem russiske og europæiske parlamentariske organer eller ngo'er tilrettelagt i forbindelse med høringerne; beklager, at Den Europæiske union kun har haft begrænset succes med at tilvejebringe politiske ændringer i Rusland, især hvad angår følsomme spørgsmål såsom situationen i Tjetjenien og andre kaukasiske republikker, straffrihed og retsvæsenets uafhængighed, behandlingen af menneskerettighedsforkæmpere og politiske fanger, herunder Mikhail Khodorkovsky, mediernes uafhængighed og ytringsfrihed, behandlingen af etniske og religiøse mindretal, respekt for retsstatsprincipperne og beskyttelse af menneskerettighederne i de væbnede styrker, diskrimination på grund af seksuel orientering samt andre emner; mener, at den langsigtede debat om Tjetjenien bør udvides til at omfatte de foruroligende situationer i Ingusjetien og Dagestan; opfordrer de russiske myndigheder til at beskytte de nationale mindretal i Republikken Mari-El og sikre respekten for menneskerettigheder og mindretallenes rettigheder i overensstemmelse med Mari-El's forfatning og de europæiske standarder; beklager den vedholdende forfølgelse af journalister, menneskerettighedsforkæmpere og ngo'er, for eksempel den nylige chikane mod Novaja Gazeta og Nisjnij Novgorod-stiftelsen for Fremme af Tolerance; er bekymret over, at den nye russiske lovgivning om ngo'er, siden den trådte i kraft i 2006, i 2007 har vist sig at være åben for vilkårlig og selektiv implementering og er blevet brugt til at forhindre, begrænse og straffe legitime ngo-aktiviteter og derved har medvirket til at øge ngo'ernes usikkerhed og sårbarhed; er under henvisning til Amnesty International-rapporten fra december 2007 ydermere bekymret over, at anklage-myndigheden fortsat undlader at respektere Mikhail Khodorkovskys og hans partner Platon Lebedevs ret til retfærdig rettergang i overensstemmelse med internationale standarder, og er særdeles bekymret over, at man nægter at yde livsnødvendig medicinsk behandling til Vasilij Alexanyan, den tidligere vicepræsident for Yukos, til trods for gentagne opfordringer fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og formanden for Europarådets parlamentariske forsamling; opfordrer indtrængende Rusland til at træffe yderligere foranstaltninger til beskyttelse af journalisters og menneskerettighedsforkæmpers ytringsfrihed og sikkerhed; mener i denne forbindelse, at det russiske samarbejde med OSCE, Europarådet og FN's menneskerettigheds-mekanismer samt ratifikation af alle relevante menneskerettighedskonventioner bør betragtes som en prioritet af Den Europæiske Union, især ratifikationen af protokol nr. 14 til ECHR, der ændrer konventionens kontrolsystem; beklager Ruslands manglende vilje til at indbyde internationale valgobservatører i tilstrækkeligt antal og i tilpas god tid til at give dem mulighed for effektivt at overvåge valgene i overensstemmelse med OSCE-standarder, hvorved de gør det umuligt for OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR) at påtage sig sin planlagte valgobservationsopgave i overensstemmelse med sit mandat, og er derfor tvunget til at sætte spørgsmålstejn ved de demokratiske akkreditiver for parlaments-valget i 2007 og præsidentvalget i 2008; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at rejse menneskerettighedsspørgsmål, herunder individuelle sager, over for de russiske myndigheder på højeste plan og i den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale med Rusland; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fastlægge klarere forpligtelser og skabe mere effektive overvågningsmekanismer ud over menneskerettighedsklausulen med henblik på at opnå en reel forbedring i menneskerettighedssituationen;

Torsdag, den 8. maj 2008

83. opfordrer Rådet og Kommissionen til at oprette underudvalg om menneskerettigheder med alle nabolande; gentager sin opfordring til, at parlamentarikerne inddrages i forberedelserne til møderne i disse underudvalg, og at de bliver underrettet om resultaterne heraf; er af den opfattelse, at den første række møder, der i forbindelse med Tunesien måske især fokuserede på at sikre stabiliteten af dette underudvalg og på at skabe tillid mellem parterne, især i forbindelse med Marokko nu bør træde ind i en mere resultat-orienteret fase og opstille konkrete benchmarks og indikatorer for fremskridt og muligheden for at tage enkeltsager op; understreger, at diskussionerne om menneskerettigheder bestemt ikke bør begrænses til disse underudvalg og fremhæver behovet for at medtage disse spørgsmål i den politiske dialog helt op på højeste plan med henblik på at styrke sammenhængen i EU's politik på dette område og reducere uoverensstemmelser i erklæringer om menneskerettighedssituationen fremsat af begge parter i pressen, idet disse erklæringer ofte er indbyrdes modstridende; glæder sig over Rådets udtalelse af 16. oktober 2007 om, at man ved drøftelserne af en fremtidig rammeaftale mellem EU og Libyen specifikt skal behandle bl.a. samarbejde og fremskridt vedrørende menneskerettigheder;

84. erindrer om den forværrede situation i Syrien, hvor styrets myndigheder nægter at give menneskerettighedsgrupper officiel status, og hvor menneskerettighedsgrupper chikaneres af sikkerhedstjenesterne, og deres medlemmer fængsles på grund af deres manglende juridiske status; fordømmer anholdelsen af afvigere og folk fra oppositionspartierne og opfordrer Rådet og Kommissionen til at opfordre den syriske regering til at løslade de journalister, menneskerettighedsforkæmpere og uafhængige advokater, der tilbageholdes af disse grunde, samt til at ophæve nødretstilstanden;

85. fordømmer de foranstaltninger, som myndighederne i Belarus har truffet over for oppositionen; bemærker, at disse foranstaltninger i stadig højere grad har form af systematiske forsøg på at ydmyge og mishandle medlemmer af oppositionen; peger som et eksempel på anholdelsen for nylig af vinderen af Sakharov-prisen Alexander Milinkiewicz; bemærker, at det ikke er lykkedes Den Europæiske Union at forbedre situationen med hensyn til menneskerettighedsreformer i Belarus;

86. udtrykker desuden på ny dyb uro over den humanitære krise i Gazastriben; opfordrer alle berørte parter til at tilslutte sig verdenserklæringen om menneskerettigheder; henviser atter til indholdet af sin beslutning af 21. februar 2008 om situationen i Gazastriben ⁽¹⁾;

87. anerkender Rådets og Kommissionens forsøg på at organisere en runde nummer to af dialogen mellem Den Europæiske Union og Usbekistan om menneskerettigheder i maj 2008 og komplimenterer Kommissionen for dens bestræbelser på at arrangere et civilsamfundsseminar om medieudtryk i udkanten af dialogen, muligvis i Tashkent; påpeger endnu en gang, at afholdelsen af en dialog om menneskerettigheder og ekspertmøder om Andijan-massakren i 2005 ikke i sig selv udgør noget fremskridt og ikke kan bruges som en grund til at ophæve sanktionerne; konstaterer, at manglen på en uafhængig international efterforskning af Andijan-massakren og udeblivelsen af enhver forbedring af menneskerettighedssituationen i Usbekistan — som er de betingelser, som Den Europæiske Union har stillet for at ophæve sanktionerne — naturligvis har ført til, at sanktionerne imod Usbekistan er blevet forlænget; bifalder den kendsgerning, at konklusionerne på mødet i Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) den 15. og 16. oktober 2007 har indført særlige betingelser, der skal være opfyldt inden for en periode på seks måneder, for at ophævelsen af visumbegrænsningen kan fastholdes; opfordrer Rådet og Kommissionen til at foretage en seriøs vurdering af virkningerne af afgørelsen om i en periode på seks måneder at ophæve visum-restriktioner, der udgør en del af EU-sanktionerne imod Usbekistan, og undersøge den generelle menneskerettighedssituation i landet; beklager den kendsgerning, at Usbekistan hidtil ikke har gjort fremskridt i nogen af disse henseender; roser det arbejde, der er udført i Underudvalget om Menneskerettigheder, hvor man nøje har overvåget menneskerettighedssituationen hver sjette måned for at kunne levere regelmæssige parlamentariske vurderinger og anbefalinger til Rådet om, hvilken politik EU skal føre i denne sag; er oprørt over præsidentvalget i Usbekistan den 23. december 2007, som ifølge ODIHR blev »holdt i et skarpt kontrolleret politisk miljø, der ikke gav plads for reel opposition og generelt undlod at opfylde adskillige OECD-forpligtelser omkring demokratiske valg«; fordømmer mordene på Mark Weil, grundlægger og kunst-direktør for det uafhængige Ilkhom-teater, i Tashkent den 9. september 2007 og journalisten og kritikeren af det usbekiske regime Alisher Seipov i den kirgisiske by Osh den 24. oktober 2007; gentager sin opfordring til omgående løsladelse af politiske fanger ⁽²⁾;

⁽¹⁾ »Vedtagne tekster«, P6_TA(2008)0064.

⁽²⁾ Især Mutabar Tadjibaeva, formand for menneskerettighedsorganisationen Plammenoe Serdtse, og de ni menneskerettighedsforkæmpere: Nosim Isakov, Norboi Kholjigitov, Abdusattor Irzaev, Habibulla Okpulatov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Mamarajab Nazarov, Dilmurad Mukhiddinov og Rasul Khudainasarov.

Torsdag, den 8. maj 2008

88. støtter Rådet i dets vilje til at etablere menneskerettighedsdialoger med hvert enkelt af de resterende fire centralasiatiske lande; opfordrer til, at dialogerne bliver resultatorienterede og fuldt ud i tråd med EU's retningslinjer om menneskerettighedsdialoger med tredjelande, idet man sikrer inddragelse af civilsamfundet og Europa-Parlamentet; slår til lyd for etablering af dialoger, der skal underbygges med tilstrækkelige midler inden for Rådets og Kommissionens sekretariater;

89. konstaterer betydningen af både Tyrkiets og EU's engagement i Tyrkiets tiltrædelsesproces for de igangværende menneskerettighedsreformer i Tyrkiet;

90. håber, at de skyldige i mordet på Benazir Bhutto findes og drages til ansvar så hurtigt som muligt; konstaterer, at menneskerettighedssituationen i Pakistan forværredes i 2007, herunder især truslerne mod retsvæsenets uafhængighed og mediefriheden; fordømmer derfor smædekampagnen mod Iftikhar Mohammad Choudhry, Pakistans tidligere justitsminister, som blev fjernet fra sin post og sat i husarrest; opfordrer Rådet og Kommissionen til at støtte demokratibevægelsen, der blev startet af retsvæsenet og advokatsamfundet, navnlig ved at udsende invitationer til nogle af disses repræsentanter, herunder Iftikhar Mohammad Choudhry; opfordrer til genindsættelse af alle de afsatte dommere; bemærker vedtagelsen af et nyt landestrategipapir for Pakistan og bifalder dokumentets mainstreaming af konfliktforebyggelse og menneskerettigheder; konstaterer, at det første møde i det fælles udvalg EU-Pakistan blev afholdt i Islamabad den 24. maj 2007, og understreger behovet for, at menneskerettigheder sættes øverst på dagsordenen for alle efterfølgende møder;

Skamfering af kvinders kønsorganer og anden skadelig traditionel praksis

91. understreger, at bestræbelser på at afskaffe alle former for skamfering af kvinders kønsorganer bør intensiveres, både på græsrodsniveau og som led i den politiske proces, for at understrege den kendsgerning, at en sådan skamfering både er et ligestillingsanliggende og en overtrædelse af menneskerettighederne vedrørende den fysiske integritet;

92. insisterer på, at kvinders rettigheder udtrykkeligt tilgodeses i alle menneskerettighedsdialoger, herunder især bekæmpelse og afskaffelse af samtlige former for diskrimination og vold imod kvinder og piger, herunder kønsbestemte aborter som det mest fremtrædende eksempel, alle former for skadelig traditionel praksis eller skik og brug, f.eks. skamfering af kvinders kønsorganer og for tidligt eller tvungent ægteskab, alle former for menneskehandel, vold i hjemmet og kvindedrab, udnyttelse på arbejdspladsen og økonomisk udnyttelse, og at statens påkaldelse af enhver skik, tradition eller religiøse overvejelser af nogen art for at frasige sig sin pligt til at bekæmpe denne form for brutalitet og alle former for praksis, der kan sætte kvindernes liv på spil, forkastes;

93. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at bruge menneskerettighedsklausulen til at gøre alle former for skamfering af kvindelige kønsorganer til et prioriteret emne i forbindelserne med ikke-medlemsstater, især de stater, der har præferenceforbindelser med Den Europæiske Union inden for rammerne af Cotonou-aftalen (nu under de europæiske partnerskabsaftaler), og lægge pres på dem for at få dem til at vedtage de nødvendige lovgivningsmæssige, administrative, retlige og forebyggende foranstaltninger for at sætte en stopper for denne praksis;

94. minder om millenniumudviklingsmålene og understreger, at adgang til undervisning og sundhedsvæsen er grundlæggende menneskerettigheder; mener, at sundhedsprogrammer, herunder programmer vedrørende seksuel sundhed, fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, styrkelse af kvinders indflydelse og status og barnets rettigheder bør være fremtrædende emner i EU's udviklings- og menneskerettighedspolitik, især hvor kønsspecifik vold dominerer, og hvor kvinder og børn udsættes for risiko for hiv/aids eller nægtes adgang til information, forebyggelse og/eller behandling; opfordrer Kommissionen til at indarbejde de grundlæggende sociale rettigheder og dagsordenen for anstændigt arbejde i sin udviklingspolitik, især i handelsrelevante støtteprogrammer;

95. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til især at fremme ratifikation og gennemførelse fra Den Afrikanske Unions medlemsstaters side af Den Afrikanske Unions protokol om kvinders rettigheder i Afrika;

96. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke EIDHR (Det Europæiske Instrument for Menneskerettigheder) og sikre, at der stilles midler til rådighed til aktiviteter til bekæmpelse af alle former for skamfering af kvinders kønsorganer;

Torsdag, den 8. maj 2008

Generel kontrol med Rådets og Kommissionens aktiviteter, herunder de to formandskabers resultater

97. beklager de fortsatte krænkelser af menneskerettighederne og demokratiet begået af den militære junta i Burma og støtter Den Europæiske Unions løfter om at nå sine erklærede mål, navnlig en omfattende og ægte »trepartsdialog« mellem militærregimet, den demokratiske opposition (navnlig National League for Democracy, som vandt valget i 1990) og de etniske nationaliteter med henblik på at sikre den nationale forsoning, som er nødvendig for overgangen til demokrati i Burma, og oprettelsen af en legitim, demokratisk civil regering, der respekterer sin befolknings menneskerettigheder og genopretter normale forbindelse med det internationale samfund; bifalder Rådets vedtagelse i november 2007 af en fælles holdning, der fornyer de eksisterende restriktive foranstaltninger og indfører yderligere restriktive foranstaltninger, men beklager, at nogle sektorer af afgørende betydning, såsom energi samt finansielle og bankmæssige sanktioner imod militærregimet, udelukkes fra disse foranstaltninger; mener i denne forbindelse, at vedtagelsen af restriktive foranstaltninger bør ledsages af solid støtte til civilsamfundet, hvilket ikke har været tilfældet i Burma; fordømmer de burmanske myndigheders brutale reaktion på buddhistmunkenes og andre fredelige demonstranternes demonstrationer; beklager de fortsatte anholdelser og tilbageholdelser af demokratiforkæmpere og journalister, og opfordrer Rådet til at fortsætte med at sætte fokus på menneskerettighedssituationen i Burma som højeste prioritet i UNHRC samt til at opretholde presset for, at Tomas Ojea Quintana, FN's særlige rapportør for menneskerettigheder i Burma, skal besøge landet for anden gang for at foretage yderligere vurderinger af overtrædelserne af menneskerettighederne; bifalder udnævnelsen af Piero Fassino som EU's særlige udsending for Burma og opfordrer Kommissionen til aktivt at støtte den burmesiske prodemokratiske bevægelse inden for rammerne af EIDHR; fordømmer mødet den 14. februar 2008 på Padoh Mahn sha, generalsekretæren for Karen National Union (KNU), der blev myrdet i sit hjem i Thailand; anmoder om, at der foretages en efterforskning i sagen vedrørende dette drab, og at EU udtrykker harme over militærstyret og slår til lyd for bedre beskyttelse af eksilerede demokratiske ledere fra Burma, der lever i Thailand; er bekymret over, at burmesiske flygtninge i Malaysia er yderst sårbare og risikerer at blive arresteret, tilbageholdt og deporteret af de malaysiske myndigheder; opfordrer indtrængende Rådet til at appellere til de malaysiske myndigheder om at standse deres brutale behandling af flygtninge, tilskynde UNCHR til at registrere alle flygtninge for at yde dem bedre beskyttelse og indtrængende opfordre flere lande til at gå med til at acceptere burmesiske flygtninge fra Malaysia og give dem mulighed for genbosættelse;

98. opfordrer rådsformandskabet til at fokusere på lande med en særlig foruroligende menneskerettighedssituation; tilskynder navnlig Rådet til fuldt ud at gennemføre Den Europæiske Unions retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere og stille yderligere midler til rådighed til projekter under EIDHR, især for at fremme demokratiet i Belarus, Burma, Cuba, Eritrea, Laos, Nordkorea, Usbekistan, Vietnam og Zimbabwe; mener, at udtænkningen og implementeringen af disse projekter ikke bør være betinget af de pågældende regimers samtykke eller samarbejde;

99. bifalder afholdelsen af Den Europæiske Unions første dag imod menneskehandel den 18. oktober 2007, der havde til formål at øge bevidstheden om menneskehandel og understrege Den Europæiske Unions for længst indgåede forpligtelse til at udrydde denne;

100. bifalder EU's ngo-menneskerettighedsforum tilrettelagt af det portugisiske formandskab og Kommissionen og afholdt i Lissabon i december 2007 om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder; støtter forummets henstillinger, der bekræfter menneskerettighedernes udelelighed og almenlydighed og formår at forbinde de eksterne og de interne aspekter af EU-politikkerne; tilskynder derfor Rådet og Kommissionen til at styrke den igangværende bæredygtighedsvurdering, som udføres af Kommissionens GD Handel i form af en hensigtsmæssig konsekvensvurdering af menneskerettighederne;

101. bifalder det fjerde møde i Det Europæiske Net af kontaktpunkter, hvad angår personer med ansvar for folke drab, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden, som fandt sted i Haag den 7. og 8. maj 2007; noterer sig det arbejde, der blev gjort på dette møde, som var helliget Rwanda og europæiske staters efterforskning vedrørende mistænkte fra Rwanda; beklager, at der ikke afholdes et femte møde i netværket under det portugisiske formandskab; erindrer Rådet om forpligtelsen til at afholde et sådant møde under alle formandskaber;

Torsdag, den 8. maj 2008

102. opfordrer Rådets formandskab til at rejse spørgsmålet om Den Europæiske Unions manglende indsats i Darfur; bifalder Den Afrikanske Unions og FN's fælles aktion (Hybrid operation) i Darfur (UNAMID), enstemmigt godkendt den 31. juli 2007 af FN's Sikkerhedsråds resolution 1769(2007) som et lille skridt i den rigtige retning; bemærker, at UNAMID tog over efter Den Afrikanske Unions mission i Sudan (AMIS) den 31. december 2007 og har et foreløbigt mandat, der udløber den 31. juli 2008; forventer, at AMIS med sit mandskab på 7 000, der hidtil har været ansvarligt for fredsbevarelse, vil blive optaget i denne nye styrke, og at alle nødvendige foranstaltninger til sikring af UNAMID's kapacitet til at opfylde sit mandat vil blive truffet, herunder regelmæssig overvågning af antallet af fredsbevarende styrker, der udsendes; fastholder ikke desto mindre, at arrestordrerne udstedt af ICC i forbindelse med Darfur skal efterkommes snarest muligt; bemærker, at de utilstrækkelige foranstaltninger til at bekæmpe den humanitære katastrofe i Darfur var en af grundene bag forværringen af den politiske og sociale situation i Tchad; opfordrer til, at der indføres øjeblikkelige foranstaltninger for at yde større bistand til landet;

103. udtrykker sin bekymring over oprørernes offensiv i N'Djamena, Tchads hovedstad, i begyndelsen af februar 2008; fremhæver betydningen af EU's engagement i etableringen af et øget diplomatisk pres for en våbenhvile i Tchad for at beskytte den hårdt prøvede civilbefolkning og støtte diskussionerne om en fred og national forsoning i landet; fordømmer indgrebene mod politiske modstandere i hovedstaden N'Djamena, som Tchads regering foretog efter kupforsøget i februar; opfordrer Rådet til at gøre sit yderste for at sikre frihed for den politiske opposition i Tchad; understreger alvoren af krisen vedrørende flygtninge og internt fordrevne personer i det østlige Tchad, hvor mere end 400 000 flygtninge og internt fordrevne bor i 12 lejre langs Tchads østgrænse; glæder sig over oprettelsen af den fredsbevarende mission, Den Europæiske Unions militæroperation i Republikken Tchad og Den Centralafrikanske Republik (EUFOR TCHAD/RCA) og dens centrale målsætning om at beskytte flygtninge, internt fordrevne og humanitære arbejdere denne kriseramte region;

104. bifalder den kendsgerning, at man i FN har indledt arbejdet med at nå frem til en fælles adfærdsnorm for alle kategorier af personale, der deltager i fredsskabende missioner; bemærker, at aktionsplanen (Task Force Plan of Action) indeholder krav om, at et sæt af seks hovedprincipper skal indarbejdes i alle De Humanitære FN-organisationers Fælles Stående Komité, herunder et princip der forbyder seksuelt samkvem med personer under 18 år, uanset myndighedsalder eller den seksuelle lavalder, der efter skik og brug gælder lokalt; bifalder den kendsgerning, at denne adfærdskodeks nu gælder for alt FN's fredsskabende og humanitære personale; bifalder skabelsen af enheder for personalets adfærd inden for FN-missionerne i Burundi, Elfenbenskysten, Den Demokratiske Republik Congo og Haiti, der skal undersøge påstande og bistå ofre; forventer fuld implementering af adfærdskodeksen i alle FN-missioner, herunder, hvor det er passende, iværksættelse af straffesanktioner imod de medlemmer af personalet, der bevisligt har begået voldtægt eller udnyttet børn seksuelt;

105. bifalder den kendsgerning, at Rådet udarbejder lister over lande i fokus, som det regelmæssigt fører ajour, med henblik på hvilke yderligere samordnede bestræbelser, der gøres med hensyn til implementering af Den Europæiske Unions retningslinjer om børn og væbnede konflikter, om dødsstraf og om menneskerettighedsforkæmpere; bemærker, at en lignende praksis er fastlagt under gennemførelsesstrategien for de nye EU-retningslinjer om fremme og beskyttelse af barnets rettigheder; tilskynder Rådet og Kommissionen til at udvide denne praksis, som gør det muligt for Den Europæiske Union blandt andet at reagere på en mere effektiv måde gennem nye initiativer, erklæringer eller andre former for aktioner, på EU's retningslinjer om tortur; tilskynder Rådet og Kommissionen til at involvere FN's særlige mekanismer og tage hensyn til henstillinger og hastebeslutninger fra Europa-Parlamentet, når disse fokuslande identificeres;

106. gentager sit krav om, at alle menneskerettigheds- og demokrati-drøftelser med tredjelande, instrumenter, dokumenter og rapporter, herunder årsberetningerne om menneskerettigheder, udtrykkeligt tager fat på diskriminationsspørgsmål, herunder spørgsmål om etniske, nationale og sproglige mindretal, religionsfrihed, herunder intolerance over for enhver religion og diskriminatorisk praksis over for mindretalsreligioner, kastebaseret diskrimination, beskyttelse og fremme af indfødte folks rettigheder, kvinders menneskerettigheder, børns rettigheder, handicappede personer, herunder mentalt handicappede samt personer af en hvilken som helst seksuel orientering, idet deres organisationer inddrages fuldt ud, både inden for EU og i tredjelande, hvor det er passende;

Torsdag, den 8. maj 2008

Kommissionens eksterne bistandsprogrammer og EIDHR

107. udtrykker bekymring over, at der tilsyneladende er foregået valgsvindel ved præsidentvalget i Kenya i december 2007 efterfulgt af voldshandlinger i landet, og opfordrer til, at menneskerettighederne sikres, herunder ytringsfriheden, forsamlingsfriheden og foreningsfriheden samt til afholdelsen af frie og retfærdige valg; er bekymret over udbetalingen af EU-finansiering til Kenya dagen efter valget i december 2007; opfordrer til, at udbetalinger til regeringer fremover ikke sker med en så kort frist efter et parlamentsvalg, og navnlig at sådanne betalinger ikke finder sted, før man har modtaget rapporten fra EU's valgobservationsmission; bemærker i lyset af fredssamtalerne betydningen af EU's fortsatte engagement i at støtte de igangværende bestræbelser på at nå frem til en velfungerende og stabil, demokratisk valgt regering og præsident i Kenya;

108. glæder sig over vedtagelsen af et finansielt instrument for ekstern bistand, der specifikt skal fremme menneskerettigheder og demokrati, EIDHR, og det forhold, at man har taget hensyn til Europa-Parlamentets prioriteringer i programmeringsdokumenterne for 2007 og 2008;

109. slår til lyd for fuldstændig gennemsigtighed, hvad angår den måde, hvorpå pengene gives ud, og hvordan projekterne udvælges og vurderes under EIDHR; opfordrer til offentliggørelse på internettet af alle udvalgte projekter, når dette er foreneligt med beskyttelse af modtageren;

110. bifalder lanceringen under EIDHR af et nyt projekt, der gør det muligt hurtigt at træde i aktion for at beskytte menneskerettighedsforkæmpere; opfordrer Kommissionen til at gennemføre dette nye projekt hurtigt og effektivt;

111. foreslår, at EIDHR's budget øges fra 2009 navnlig med henblik på at sikre supplerende finansiering både til projekter i »vanskelige« lande og til projekter, der forvaltes direkte af Kommissionens delegationer i samarbejde med lokale organisationer i det civile samfund, således at alle de lande, hvor disse projekter gennemføres, kan få adgang til fællesskabsmidler;

112. opfordrer Kommissionen til at justere det antal medarbejdere, der er afsat til gennemførelsen af EIDHR, både i hovedkvarteret og i delegationerne, for at tage hensyn til særlige forhold og problemer ved dette nye instrument, således at de nødvendige ressourcer og den nødvendige ekspertise er til rådighed under hensyntagen til den meget følsomme karakter af de projekter, som støttes, behovet for at beskytte aktører i civilsamfundet, som gennemfører disse projekter, samt betydningen af de politiske mål, som det står for;

113. opfordrer til, at medarbejderne i EU's delegationer i tredjelande, op til det højeste niveau, specifikt uddannes i menneskerettigheder og demokrati, navnlig i lyset af de projekter, der gennemføres under retningslinjerne og det påtrængende behov for at støtte forkæmperne for menneskerettigheder; opfordrer ligeledes til, at den toårige uddannelse af delegationslederne skal omfatte et menneskerettighedselement i lyset af delegationernes nye pligter på dette område;

114. opfordrer Kommissionen til at sikre sammenhæng mellem Unionens politiske prioriteringer og de projekter og programmer, den yder støtte til, navnlig i forbindelse med dens bilaterale programmering i samarbejde med tredjelande; opfordrer desuden til, at der sikres konvergens mellem programmer og tematiske instrumenter, og at disse instrumenter styrkes, eftersom de er den eneste mulighed for at give Unionen mulighed for at udføre projekter i tredjelande uden opbakning fra myndighederne i de pågældende lande;

115. konstaterer, at EIDHR-midler afsat til EU-valgobservationsmissioner i 2007 udgjorde 23 % af de samlede EIDHR-midler, der blev brugt (30,1 mio. euro), og at der blev gennemført 11 sådanne missioner;

116. konstaterer, at en stor del (ca. 50 %) af den samlede EIDHR-finansiering til projekter, der blev skrevet kontrakt om i 2007, gik til store tematiske projekter, og kun en lille andel (24 %) gik til landebaserede støtteordninger (svarende til mikro-projekter); konstaterer endvidere, at kun en lille del af midlerne gik til Asien og foreslår, at den geografiske balance tages op til fornyet overvejelse;

Torsdag, den 8. maj 2008

117. konstaterer, at man bør være forsigtig, når det gælder finansiering af internationale organisationer, hvis finansiering sker gennem medlemsstaternes obligatoriske bidrag, såsom ICC, eftersom finansiering til sådanne organisationer er ensbetydende med at subventionere statslige parter, der er forpligtede til at yde finansiering til disse organisationer, og bringer andre projekter, der er afhængige af EIDHR-finansiering, i fare, såsom ngo-projekter og det juridiske program for Den Særlige Domstol for Sierra Leone;

Bistand til afholdelse af valg og valgobservation

118. bemærker med tilfredshed, at EU i stigende grad gør brug af valgbistand og valgobservation til at fremme demokrati i tredjelande, og at kvaliteten og uafhængigheden af disse missioner nyder bred anerkendelse;

119. opfordrer til øget opmærksomhed vedrørende kriterierne for udvælgelse af de lande, hvor valgbistand/valgobservation finder sted og til overholdelse af metodologien og reglerne på internationalt plan, navnlig vedrørende missionens uafhængighed;

120. mener, at valgbistand og valgobservation på nuværende tidspunkt og i lyset af de tidligere erfaringer bør inddrages i en løbende proces, der omfatter faserne forud for valgene med indførelse af demokrati og menneskerettigheder, og endnu vigtigere i fasen efter valget, hvor man skal støtte og evaluere den demokratiske proces med henblik på at styrke retsstaten, konsolidere de demokratiske institutioner, den politiske pluralisme, retsvæsenets uafhængighed og civilsamfundets rolle;

121. erindrer om behovet for politiske funktioner i perioden efter valget som en del af retsgrundlaget for EIDHR;

122. opfordrer til, at valgproceduren, både i perioden før og efter valget, skal indarbejdes på de forskellige niveauer af den politiske dialog med de pågældende tredjelande med henblik på at sikre sammenhængen i EU's politikker og genbekræfte menneskerettighedernes og demokratiets centrale rolle;

123. minder desuden Rådet og Kommissionen om, at der skal udformes strategier for demokrati og menneskerettigheder for de enkelte lande, hvilket nogle medlemsstater allerede er begyndt på, eftersom dette er vigtigt for at sikre sammenhæng i de førte politikker, herunder i forbindelse med valgprocedurene;

124. opfordrer Udenrigsudvalget til inden midtvejsevalueringen at gøre status over gennemførelsen af de forskellige komponenter af EIDHR;

Implementering af menneskerettigheder og demokratiklausuler i eksterne overenskomster

125. beklager det faktum, at menneskerettigheds- og demokratibestemmelsen, som er et væsentligt element i samtlige samarbejds- og partnerskabsaftaler med tredjelande, stadig ikke gennemføres på en konkret måde, hvilket skyldes manglen på en mekanisme, der ville gøre det muligt at gennemføre den;

126. understreger endnu en gang i denne forbindelse de forslag, der er formuleret i Parlamentets ovennævnte beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler; understreger navnlig behovet for at medtage sådanne klausuler i alle EU-aftaler, herunder sektorspecifikke aftaler;

127. opfordrer Rådet og Kommissionen til at udnytte den nuværende situation i forbindelse med udløbet af partnerskabsaftaler og samarbejdsaftaler med en række nabolande og Rusland samt forhandlingen af nye aftaler til at indarbejde menneskerettigheder og en effektiv dialog om disse i forbindelse med fremtidige aftaler, herunder gennem en opfølgningsmekanisme;

128. opfordrer Kommissionen til inden for dens politik for udenrigshandel, investering og udvikling at sikre, at private europæiske virksomheders økonomiske aktiviteter i tredjelande overholder de internationale menneskerettighedsnormer, navnlig hvad angår udnyttelsen af naturressourcer og den internationale forpligtelse til på forhånd at indhente de berørte lokalsamfunds og indfødte befolkningsgruppers samtykke; mener, at Parlamentet bør overvåge og rapportere om fremskridtene i denne henseende;

Torsdag, den 8. maj 2008

129. gentager sin opfordring til, at menneskerettighedsklausuler implementeres gennem en mere gennemsnitlig høringsprocedure mellem parterne, der specificerer hvilke politiske og juridiske mekanismer, der skal bruges i tilfælde af en anmodning om ophævelse af et bilateralt samarbejde på grund af gentagne og/eller systematiske menneskerettighedskrænkelser, der er et brud på international ret; mener, at klausuler også skal omfatte enkeltheder om en mekanisme, der skal muliggøre midlertidig ophævelse af en samarbejdsaftale så vel som en »advarselsmekanisme«;

130. konstaterer, at Den Europæiske Union i 2007 ikke indgik nogen nye aftaler, der indeholdt menneskerettighedsklausuler;

131. bifalder den kendsgerning, at Rådet og Kommissionen ophævede Belarus' handelspræferencer i juni 2007 under den generelle toldpræferenceordning (GSP) som følge af, at regeringen i Belarus ikke gennemførte nogen af de henstillinger, der blev forelagt af ILO i 2004;

132. mener, at sikring af en effektiv beskyttelse af demokrati og menneskerettigheder ved EU's ydre grænser bør have højeste prioritet inden for EU's bestræbelser på at indarbejde menneskerettighedsaspektet i alle politikområder; opfordrer Rådet og Kommissionen til yderligere at konsolidere deres bestræbelser på at indarbejde dette inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik, det strategiske partnerskab med Rusland og forholdet til Tyrkiet samt landene på Vestbalkan og ligeledes i denne forbindelse at udnytte de eksisterende regionale rammer for samarbejde i disse regioner fuldt ud; gentager det særlige behov for at tage krænkelser af menneskerettighederne op, som sker i forbindelse med uløste konflikter i de pågældende lande, og som udgør betydelige hindringer for konsolideringen af retsstatsprincippet og demokrati ved EU's ydre grænser;

Mainstreaming af menneskerettigheder

133. opfordrer Kommissionen til fortsat nøje at overvåge indrømmelsen af »generel toldpræferenceordning plus«-fordele til lande, der har udvist alvorlige mangler i gennemførelsen af de otte ILO-konventioner om hovedarbejdsnormer, og som har krænket civile og politiske rettigheder eller benyttet sig af fængselsarbejdskraft; opfordrer Kommissionen til at udvikle kriterier for, hvornår generelle toldpræferenceordninger skal annulleres af menneskerettighedsgrunde;

134. minder om erklæringen om retten til udvikling vedtaget i forbindelse med FN's Generalforsamlings resolution 41/128 af 4. december 1986, der anerkender, at retten til udvikling er en uomtvistelig menneskerettighed, og at staterne har det primære ansvar for at skabe vilkår, der begunstiger virkeliggørelsen af retten til udvikling, og skal tage skridt til at udforme internationale udviklingspolitikker med henblik på at lette fuld virkeliggørelse af denne ret; slår til lyd for foranstaltninger til at sikre, at internationale udviklingsprogrammer beregnet på at efterkomme staternes ansvar i denne henseende omfatter og er tilgængelige for personer med handicap i overensstemmelse med artikel 32 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 30. marts 2007;

135. minder Rådet om dets forpligtelse til at indarbejde menneskerettigheder i alle FUSP- og andre EU-politikker, således som det skitseres i det dokument, der blev godkendt af Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité den 7. juni 2006; opfordrer til yderligere fremskridt med gennemførelsen af anbefalingerne i dette dokument; minder navnlig Rådet om de geografiske arbejdsgruppers forpligtelse til at identificere menneskerettighedsspørgsmål, prioriteringer og strategier som led i deres overordnede planlægning samt til at etablere en mere systematisk udveksling med internationale ngo'er og menneskerettighedsforkæmpere;

136. minder om, at Den Europæiske Unions almindelige budget for 2008 indeholder bevillinger, der dækker handicap, der skal kontrolleres for at sikre, at de som fællesskabsstøtte er i overensstemmelse med artikel 32 i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, og opfordrer til, at disse bevillinger i budgettet nøje implementeres og følges op;

Torsdag, den 8. maj 2008

137. opfordrer Rådet til at gøre sit yderste for at gennemføre den grundlæggende ret til sundhed, hvad angår smertebehandling og adgang til smertestillende midler, på betingelse af en grundig kontrol udført af anerkendte internationale og nationale tilsynsagenturer, såsom nationalregeringer og FN's specialagenturer, idet Det Internationale Kontroludvalg for Narkotiske Midler har opfordret det internationale samfund til at fremme ordinationen af smertestillende midler, især i fattige lande, eftersom der i over 150 lande er berettiget om alvorlig underbehandling; opfordrer Rådet og Kommissionen til at arbejde for, at medlemskab af WHO åbnes for alle stater som beskrevet i artikel 3 i WHO's forfatning, hvorved man styrker WHO-programmernes effektivitet og universalitet;

138. fordømmer ubetinget alle former for udnyttelse af børn, hvad enten det er i form af seksuel udnyttelse, herunder børnepornografi og børne-sexturisme, eller tvangsarbejde, tillige med alle former for menneskehandel; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at anerkende problemerne for tusindvis af gadebørn og børn, der tvinges til at tigge, som et alvorligt socialt problem og menneskerettighedsproblem, og opfordrer medlemsstaterne til at indføre sanktioner over for de ansvarlige for nedværdigelsen af børn, der tvinges til at tigge;

139. opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme virksomhedernes sociale ansvar blandt europæiske og lokale virksomheder; opfordrer Rådet til at aflægge Parlamentet beretning om al feedback fra FN's særlige repræsentant for virksomheder og menneskerettigheder, der klarlægger standarderne for ansvar og regnskabspligt for transnationale selskaber og andre storvirksomheder, hvad angår menneskerettigheder;

140. anerkender, at indvandringspolitik er blevet en prioritet for EU's interne og eksterne politiske dagsorden, og at EU i sine tekster har forsøgt at forbinde indvandring og udvikling og sikre, at de grundlæggende rettigheder for indvandrere respekteres; fastholder dog, at virkeligheden ikke lever op til disse tekster; understreger, at aftaler om hjemsendelse af illegale indvandrere skal indgås med tredjelande, der har det juridiske og institutionelle maskineri, der skal til for at håndtere hjemsendelse af deres egne statsborgere og beskytte deres rettigheder; understreger behovet for at sikre, at gennemførelsen af denne form for aftaler om hjemsendelser fuldt ud overholder princippet om non-refoulement, dvs. at ingen sendes tilbage til forfølgelse, og sikre adgangen til en retfærdig asylprocedure; opfordrer til en effektiv overvågning af den måde, hvorpå mennesker, der sendes tilbage i henhold til aftaler om hjemsendelse, behandles, navnlig med hensyn til eventuelle kædehjemsendelser til forfølgelse;

141. opfordrer Rådet til at sikre, at flygtninges, asylsøgers og migranternes rettigheder fuldt ud respekteres i praksis, når man øger samarbejdet om indvandring og asyl med tredjelande; understreger, at især mekanismen i Den Europæiske Naboskabspolitik bør bruges til at overvåge menneskerettighedssituationen på dette område; opfordrer Rådet og Kommissionen til at sørge for, at der i forbindelse med samarbejds politikker vedrørende bekæmpelse af illegal indvandring gøres alt for at sikre, at politiet og retsvæsenet i tredjelande respekterer menneskerettighederne, og opfordrer Rådet og Kommissionen til at sikre, at der ikke på nogen måde ydes støtte til politiet eller retsvæsenet i lande, der i alvorlig grad og på systematisk vis krænker menneskerettighederne og/eller ikke aflægger regnskab for, hvordan disse støttemidler er blevet anvendt;

142. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage EU-initiativer på internationalt plan til bekæmpelse af forfølgelse og diskrimination på grund af seksuel orientering og kønsidentitet, f.eks. ved at fremme en resolution om dette spørgsmål på FN-plan og yde støtte til ngo'er og aktører, der fremmer ligestilling og ikke-diskrimination; fordømmer den kendsgerning, at mange lande har kriminaliseret homoseksuel adfærd, og at Iran, Saudi Arabien, Yemen, Sudan, Mauretanien, De Forenede Arabiske Emirater og dele af Nigeria anvender dødsstraf for homoseksuelle aktiviteter, at 77 lande har love, der giver de statslige myndigheder ret til at retsforfølge og eventuelt idømme personer fængselsstraf for homoseksuelt samkvem, og at adskillige lande, såsom Pakistan, Bangladesh, Uganda, Kenya, Tanzania, Zambia, Malawi, Niger, Burkina Faso, Sierra Leone, Malaysia og Indien (hvor man i øjeblikket er i færd med at foretage en retlig gennemgang af de relevante strafferetlige bestemmelser), har love, der giver mulighed for at idømme fængselsstraffe på mellem 10 år og livstid; støtter fuldt ud Yogyakarta-principperne om anvendelse af den internationale menneskerettighedslovgivning i forbindelse med seksuel orientering og kønsidentitet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at give asyl til personer, der risikerer forfølgelse i deres oprindelseslande på grund af deres seksuelle orientering eller kønsidentitet;

Torsdag, den 8. maj 2008

143. opfordrer Rådet og Kommissionen til med udsigt til ministermødet i FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet, der afholdes i 2009, at sikre, at den finansielle støtte til kampen imod illegale narkotiske stoffer, der ydes til internationale agenturer, f.eks. FN-instanser, aldrig hverken direkte eller indirekte bruges til at støtte sikkerhedsinstanser i lande, der på alvorlig og systematisk vis krænker menneskerettighederne, eller som bruger dødsstraf for narkokriminelle; opfordrer til, at der udarbejdes et dokument, der på omfattende og omhyggelig vis præsenterer den bedste praksis, der anvendes i menneskerettigheds- og narkotikapolitik i EU-medlemsstaterne, i anledning af det kommende møde i FN's Narkotika-kommission;

144. gentager betydningen af Den Europæiske Unions interne politik for fremme af gennemførelsen af den internationale menneskerettighedslovgivning og nødvendigheden af, at medlemsstaterne lovgiver på en måde, der blandt andet er i overensstemmelse med de forpligtelser, der udspringer af Geneve-konventionerne og tillægsprotokollerne hertil, konventionen imod tortur, konventionen imod folkedrab og Romstatutten; bifalder det fremskridt, der gøres med anvendelsen af universel jurisdiktion i visse medlemsstater; tilskynder Rådet og Kommissionen til i deres bestræbelser på at opnå bedre sammenhæng mellem interne og eksterne politikker til at indarbejde kampen imod straffrihed for alvorlige internationale forbrydelser i udviklingen af et fælles EU-område med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

145. gentager sin bekymring, hvad angår begrænsninger af internet-indhold, hvad enten det tjener til udbredelse eller modtagelse af informationer, som pålægges af regeringer og ikke fuldt ud er i overensstemmelse med sikringen af ytringsfriheden; anmoder i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til at udarbejde fællesskabsregler om handel med tredjelande, hvad angår varer, herunder software, hardware og andre lignende varer, hvis eneste formål er at udføre generelle overvågningsaktiviteter, og begrænse internetadgang på en måde, der ikke er forenelig med ytringsfriheden, og import og eksport af sådanne varer, med undtagelse af varer, der udelukkende har til formål at beskytte børn; mener, at det samme burde gælde, hvad angår overvågnings- og/eller militærteknologi bestemt for lande, der systematisk krænker menneskerettighederne; opfordrer i øvrigt til, at der findes konkrete løsninger til at forhindre europæiske virksomheder i at udlevere personlige data til andre lande, hvis disse data kan bruges til at krænke sådanne rettigheder, især hvad angår ytringsfriheden;

Effektiviteten af Europa-Parlamentets interventioner i menneskerettighedssager

146. opfordrer Rådet til at deltage i debatter om beslutninger om hastende sager om brud på menneskerettigheder, demokratiet og retsstatsprincippet og opfordrer til, at Underudvalget om Menneskerettigheder får en mere konstruktiv rolle i udviklingen af sammenhængende og gennemsigtige kriterier for udvælgelsen af hastende emner;

147. henstiller, at beslutninger og andre væsentlige dokumenter vedrørende menneskerettighedsproblemer oversættes til de sprog, der tales i de pågældende områder, især til de sprog, hvis brug ikke anerkendes eller er forbudt af de statslige myndigheder, der er ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser;

148. beklager inderligt, at Burmas og Cubas myndigheder har afvist Parlamentets anmodning om deres samtykke til at udsende en delegation, der skulle besøge de tidligere vindere af Sakharov-prisen; mener, at Parlamentet burde fremme etableringen af et netværk mellem Sakharov-prisens modtagere med henblik på regelmæssige møder afholdt i Parlamentet;

149. fordømmer på det kraftigste den systematiske vold og den tilbagevendende chikane mod Sakharov-prismodtagerne »Damas de Blanco« (kvinder i hvidt), der gennemfører fredelige demonstrationer, og anmoder om, at deres familiemedlemmer, der har siddet fængslet i Cuba i over fem år, bliver frigivet; opfordrer formanden til at gentage sin anmodning til de cubanske myndigheder om at lade Oswaldo Payá, der fik Sakharovprisen i 2002, tage imod den invitation, som EU-institutionerne har givet ham, og møde op personligt og forklare den nuværende politiske situation i Cuba; opfordrer endvidere formanden til over for de cubanske myndigheder at give udtryk for sit stærke og bestemte ønske om i de kommende uger at tage imod »Damas de Blanco« på et af Parlamentets arbejdssteder til den officielle overrækkelse af Sakharovprisen 2005;

150. minder Parlamentets delegationer om, at de systematisk bør sætte en interparlamentarisk debat om menneskerettighedssituationen på dagsordenen for deres besøg i tredjelande;

Torsdag, den 8. maj 2008

151. anerkender det arbejde, der er udført i det midlertidige udvalg om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger, og betænkningen fra dette udvalg, som resulterede i den beslutning, som Parlamentet den 14. februar 2007 vedtog om dette spørgsmål ⁽¹⁾; anmoder Den Europæiske Union og medlemsstaterne om at afsløre praksis med ekstraordinær overførsel nu og i fremtiden; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at aflægge rapport til Parlamentet om svarene på dets skrivelse af 23. juli 2007 til den polske og rumænske regering, hvori man udbad sig detaljerede oplysninger om resultatet af undersøgelserne, der blev gennemført i de to lande, og om resultatet af de spørgeskemaer, der blev udsendt til alle EU's medlemsstater vedrørende deres terrorbekæmpelseslovgivning, således som det blev annonceret på plenum i september 2007;

*

* *

152. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, FN, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og regeringerne i de lande og territorier, der er nævnt i beslutningen.

⁽¹⁾ EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 309.

Valgobservationsmissioner

P6_TA(2008)0194

Europa-Parlamentets beslutning af 8. maj 2008 om EU-valgobservationsmissioner: mål, praksis og fremtidige udfordringer (2007/2217(INI))

(2009/C 271 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, særlig artikel 25,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og til de OSCE-forpligtelser, der vedtoges i København i 1990 og under topmødet i Istanbul i 1999, hvor alle OSCE-stater forpligtede sig til at indbyde internationale observatører, og især OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR), til deres valg,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og folkets rettigheder og til den amerikanske menneskerettighedskonvention,
- der henviser til erklæringen om principperne for international valgobservation og adfærdskodeksen for internationale valgobservatører, som blev vedtaget i FN i New York den 27. oktober 2005,
- der henviser til alle aftaler mellem EU og tredjelande og til de klausuler om menneskerettigheder og demokrati, der er indskrevet i disse aftaler,
- der henviser til EU-traktatens artikel 3, 6 og 11 og EF-traktatens artikel 3, 177, 179 og 181a,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som blev proklameret i Strasbourg den 12. december 2007 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ⁽²⁾ (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, EIDHR),

⁽¹⁾ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.